

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 181

fyrtiosjätte årgången

19 juli 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003 av den 15 juli 2003 om harmonisering av bruttonationalinkomsten till marknadspris ("BNI-förordning") ⁽¹⁾** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1288/2003 av den 18 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 4
- Kommissionens förordning (EG) nr 1289/2003 av den 18 juli 2003 om tillfälligt upphörande med uppköp av smör i vissa medlemsstater 6
- Kommissionens förordning (EG) nr 1290/2003 av den 18 juli 2003 om en stående anbudsinfordran för regleringsåret 2003/2004 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker 7
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1291/2003 av den 18 juli 2003 om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 2400/96 om upptagandet av vissa beteckningar i "Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar" som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (pane di Altamura)** 12
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1292/2003 av den 18 juli 2003 om inledande av en översyn, avseende en ny exportör, av rådets förordning (EG) nr 2604/2000 beträffande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bland annat Konungariket Thailand och om upphävande av tullen på import från en exporterande tillverkare och om registrering av denna import** 20
- Kommissionens förordning (EG) nr 1293/2003 av den 18 juli 2003 om fastställande av världsmarknadspriset på oremsad bomull 23
- Kommissionens förordning (EG) nr 1294/2003 av den 18 juli 2003 om tillämpningen av en nedsättningskoefficient på bidragslicenser för varor som inte omfattas av bilaga I i fördraget, i enlighet med artikel 8.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 24

Rådet

2003/516/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 6 juni 2003 om undertecknande av avtalen mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om utlämning och om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål** 25
- Avtal om utlämning mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater 27
- Avtal om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater 34

2003/517/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 15 juli 2003 om det statistiska underlag som skall användas vid ändring av fördelningsnyckeln för tecknande av Europeiska centralbankens kapital** 43

2003/518/EG:

- ★ **Rådets rekommendation av den 15 juli 2003 om utnämning av ordförande i Europeiska centralbanken** 45

Kommissionen

2003/519/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 5 mars 2003 om den stödordning som Italien (regionen Sicilien) planerar att genomföra till förmån för företags internationalisering ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 650]** 46

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG, EURATOM) nr 1287/2003
av den 15 juli 2003
om harmonisering av bruttonationalinkomsten till marknadspris ("BNI-förordning")
(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

med beaktande av rådets beslut nr 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Eftersom den andel av gemenskapens egna medel som beräknas på medlemsstaternas bruttonationalprodukt till marknadspris (nedan kallad "BNPmp") ständigt blir större måste detta aggregat bli bättre när det gäller jämförbarhet, tillförlitlighet och fullständighet.
- (2) Dessa uppgifter är också ett viktigt analytiskt instrument vid samordning av den ekonomiska politiken i medlemsstaterna och i samband med gemenskapens politik på olika områden.
- (3) När det gäller egna medel skall enligt rådets beslut 2000/597/EG, Euratom BNPmp motsvara bruttonationalinkomsten till marknadspris (nedan kallad "BNI"), såsom beräknad av kommissionen på grundval av Europeiska national- och regionalräkenskapssystemet (nedan kallat "ENS 95") enligt rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen ⁽⁴⁾.
- (4) BNI-uppgifter måste vara jämförbara. Dessa data blir jämförbara endast om relevanta definitioner och bokföringsregler enligt ENS 95 följs. Detta betyder att de bedömningsmetoder och grunduppgifter som faktiskt används måste vara sådana att de medger en riktig tillämpning av definitionerna och bokföringsreglerna enligt ENS 95.

- (5) De källor och metoder som används för att sammanställa BNI måste vara tillförlitliga. Detta betyder att sunda metoder i möjligaste mån bör tillämpas på stadiga och ändamålsenliga statistiska grunduppgifter.

- (6) BNI-uppgifter måste vara fullständiga. Detta betyder att även sådan verksamhet som inte redovisas i statistiska undersökningar eller anmäls till skattemyndigheten, socialförsäkringsmyndigheten eller andra förvaltningsmyndigheter bör ingå. En bättre täckningsgrad förutsätter att man tar fram bra statistikunderlag och bedömningsmetoder samt gör lämpliga justeringar.

- (7) För att klara uppgiften att tillhandahålla BNI-uppgifter för beräkning av egna medel bör kommissionen vidta åtgärder för att förbättra jämförbarheten, tillförlitligheten och fullständigheten när det gäller medlemsstaternas BNI-uppgifter.

- (8) I rådets direktiv 89/130/EEG, Euratom av den 13 februari 1989 om harmonisering av beräkningen av bruttonationalinkomst till marknadspriser ⁽⁵⁾ fastställs det ett förfarande för att kontrollera och utvärdera BNP:s jämförbarhet, tillförlitlighet och fullständighet i den BNP-kommitté, där medlemsstaterna och kommissionen bedriver ett nära samarbete. Förfarandet bör anpassas till beslutet att använda BNI enligt ENS 95 för att beräkna egna medel.

- (9) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁶⁾.

- (10) Kommittén för det statistiska programmet har rådfrågats enligt vad som sägs i artikel 3 i rådets beslut 89/382/EEG, Euratom av den 19 juni 1989 om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapens statistiska program ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EGT L 253, 7.10.2000, s. 42.

⁽²⁾ EUT C 45 E, 25.2.2003, s. 61.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 12 mars 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 359/2002 (EGT L 58, 28.2.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 49, 21.2.1989, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁷⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Definition och beräkning av bruttonationalinkomst till marknadspris

Artikel 1

1. Bruttonationalinkomst till marknadspriser (BNI) och bruttonationalprodukt till marknadspriser (BNP) skall definieras enligt Europeiska national- och regionalräkenskapssystemet (ENS 95).
2. BNP är slutresultatet av inhemska produktionsenheters produktion. Den kan definieras på följande tre sätt:
 - a) BNP är summan av förädlingsvärden brutto för de olika institutionella sektorerna eller de olika branscherna plus produktskatter minus produktsubventioner (vilka inte har allokerats till sektorer eller branscher). Den är också saldotposten i produktionskontot för den totala ekonomin.
 - b) BNP är summan av inhemska institutionella enheters slutliga användning av varor och tjänster (faktisk konsumtion och bruttoinvestering), plus export minus import av varor och tjänster.
 - c) BNP är summan av användning i kontot för den totala ekonomins inkomstbildning (löner och kollektiva avgifter, skatter minus subventioner på produktion och import, driftöverskott brutto och sammansatt förvärvsinkomst för den totala ekonomin).
3. BNI motsvarar de inhemska institutionella enheternas samlade erhållna primära inkomster: löner och kollektiva avgifter, skatter på produktion och import minus subventioner, kapitalinkomster (inflöde minus utflöde), driftöverskott brutto och sammansatt förvärvsinkomst brutto. BNI motsvarar BNP minus primära inkomster som inhemska enheter betalar ut till utländska enheter plus primära inkomster som inhemska enheter erhåller från utlandet.

Kapitel II

Rapportering av BNI-uppgifter och annan information

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall beräkna BNI i enlighet med artikel 1 när de upprättar sedvanliga nationalräkenskaper.
2. Före den 22 september varje år skall medlemsstaterna, i samband med att de upprättar sina nationalräkenskaper, förse kommissionen (Eurostat) med siffror för aggregerad BNI och dess komponenter i enlighet med de definitioner som anges i artikel 1. BNP, totaler och komponenter, får uttryckas enligt de tre alternativ som nämns i artikel 1.2. De siffror som rapporteras skall avse föregående år och de justeringar som kan ha gjorts av resultaten för tidigare redovisningsår.
3. När de rapporterar de uppgifter som anges i artikel 2 skall medlemsstaterna lämna en rapport om BNI-uppgifternas kvalitet till kommissionen (Eurostat). Rapporten skall innehålla den information som behövs för att visa hur aggregatet räknas fram, och den skall särskilt beskriva eventuella viktiga skillnader

när det gäller de metoder och de statistiska grunduppgifter som används och förklara justeringar jämfört med tidigare BNI-beräkningar. Rapportens innehåll och utformning skall följa de riktlinjer som kommissionen fastställt i enlighet med förfarandet i artikel 4.2.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall, i enlighet med de riktlinjer som kommissionen fastställt i enlighet med förfarandet i artikel 4.2, förse kommissionen (Eurostat) med en förteckning över de förfaranden och statistiska grunduppgifter som används för att beräkna BNI och dess komponenter enligt ENS 95. Medlemsstaterna skall förbättra och uppdatera sina förteckningar enligt de riktlinjerna.

Kapitel III

Förfaranden och kontroller vid beräkning av BNI

Artikel 4

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, nedan kallad "BNI-kommittén", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 5

1. Kommissionen skall kontrollera de källor och metoder som medlemsstaterna använder när de beräknar BNI. Åtgärder inriktade på att göra BNI-uppgifterna mer jämförbara, tillförlitliga och fullständiga skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 4.2.

2. BNI-kommittén skall behandla ärenden som ordföranden tar upp på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat och som avser genomförandet av denna förordning, i synnerhet något av följande:

- a) Överensstämmelse varje år med de definitioner som avses i artikel 1.
- b) Granskning varje år av de uppgifter som lämnas enligt artikel 2.2 och den information som lämnas enligt artikel 2.3 om statistiska källor och beräkningsmetoder för BNI och dess komponenter. Granskningen skall utmynna i ett yttrande från BNI-kommittén om hur lämpliga medlemsstaternas BNI-uppgifter är som beräkningsgrund för egna medel med avseende på tillförlitlighet, jämförbarhet och fullständighet. Av yttrandet skall det framgå på vilka handlingar granskningen i huvudsak är baserad. Tillförlitlighet, jämförbarhet och fullständighet när det gäller BNI och dess komponenter skall bedömas mot bakgrund av principen om kostnadseffektivitet.

I detta sammanhang innebär principen om kostnadseffektivitet att man skall göra en bedömning med hjälp av tillgänglig information av vissa verksamheters eller transaktioners potentiella storlek eller betydelse. Informationen är ofta kvalitativ, men kan i vissa fall vara kvantitativ. Kommissionen (Eurostat) skall undersöka jämförbarheten vid behandling av liknande fall i medlemsstaterna och rapportera till BNI-kommittén om alla fall där principen om kostnadseffektivitet skall anses vara tillämplig. Med hjälp av denna princip bör man kunna undvika att lägga alltför stora resurser på att beräkna oväsentliga poster.

c) Yttranden, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4, om förslag från kommissionen som syftar till att förbättra BNI-beräkningarna, och vid behov även tolkning av definitioner i ENS 95 och beräkning av hur förslagen påverkar BNI.

3. BNI-kommittén skall särskilt inrikta sina insatser på att förbättra medlemsstaternas metoder för att sammanställa BNI och på att sprida bästa metoder på området.

Den skall också ägna sig åt frågor som rör revidering av BNI-uppgifterna och problem med BNI:s fullständighet.

Vid behov skall kommittén föreslå kommissionen åtgärder för att göra BNI-uppgifterna mera jämförbara och tillförlitliga.

Artikel 6

Utan att det påverkar kontrollerna enligt artikel 19 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 ⁽¹⁾, får kommissionen och företrädare för andra medlemsstater i samråd med de berörda medlemsstaterna genomföra gemensamma BNI-informationsbesök i medlemsstaterna när det anses lämpligt. Det skall vara frivilligt för medlemsstaterna att delta i sådana besök.

Kapitel IV

Slutbestämmelser

Artikel 7

Före utgången av 2005 skall kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 2003.

På rådets vägnar
G. TREMONTI
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 130, 31.5.2000, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1288/2003**av den 18 juli 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	48,9
	096	56,8
	999	52,8
0707 00 05	052	75,2
	999	75,2
0709 90 70	052	75,7
	999	75,7
0805 50 10	052	51,2
	388	62,2
	524	61,6
	528	59,9
	999	58,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	77,7
	400	92,3
	508	72,5
	512	74,5
	524	28,7
	528	67,9
	720	68,4
	804	107,1
	999	73,6
0808 20 50	388	87,7
	512	89,6
	528	69,8
	800	169,8
	999	104,2
0809 10 00	052	187,2
	064	139,2
	066	118,0
	094	127,0
	999	142,8
0809 20 95	052	286,9
	061	279,8
	400	266,1
	404	252,6
	999	271,4
0809 40 05	060	99,4
	064	106,2
	624	138,3
	999	114,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1289/2003
av den 18 juli 2003
om tillfälligt upphörande med uppköp av smör i vissa medlemsstater

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 806/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 359/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 2227/1999 skall kommissionen inleda respektive avbryta uppköp genom anbudsinfordran så snart det i en medlemsstat konstateras att det nationella marknadspriset under två på varandra följande veckor är lägre än 92 % av interventionspriset, respektive uppgår till 92 % eller mer av interventionspriset.

- (2) Den senaste förteckningen över medlemsstater i vilka interventionsuppköpen tillfälligt skall upphöra fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1200/2003 ⁽⁵⁾. Denna förteckning bör uppdateras med tanke på de nya marknadspriser som Tyskland meddelat i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 2771/1999. Av tydlighetsskäl bör förteckningen ersättas och förordning (EG) nr 1200/2003 upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Uppköp av smör genom anbudsinfordran enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1255/1999 skall tillfälligt upphöra i Belgien, Danmark, Tyskland, Grekland, Nederländerna, Österrike, Luxemburg, Finland och Förenade kungariket.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 1200/2003 skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 19 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 53, 28.2.2003, s. 17.

⁽⁵⁾ EUT L 128, 24.5.2003, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1290/2003**av den 18 juli 2003****om en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2003/2004 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker**EUROPEISKA GEMSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 22.2, 27.5, 27.15, och 33.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Med tanke på situationen på gemenskapsmarknaden och världsmarknaden för socker bör, för regleringsåret 2003/2004, en stående anbudsinfördran snarast möjligt öppnas för export av vitsocker, vilket med beaktande av eventuella fluktuationer i världsmarknadspriserna på socker ger en möjlighet att fastställa exportavgifter och exportbidrag.

(2) De allmänna bestämmelser för anbudsförfarandet för bestämning av exportbidrag för socker som fastställs i artikel 28 i förordning (EG) nr 1260/2001 bör tillämpas.

(3) Med tanke på transaktionernas särskilda karaktär bör nödvändiga bestämmelser fastställas för exportlicenser som utfärdas i samband med den stående anbudsinfördran, och undantag bör medges från kommissionens förordning (EG) nr 1464/95 av den 27 juni 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för socker ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1159/2003 ⁽⁴⁾. Bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 325/2003 ⁽⁶⁾, och bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 120/89 av den 19 januari 1989 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för exportpålager på jordbruksprodukter ⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2194/96 ⁽⁸⁾, bör emellertid fortsätta att gälla.

(4) Förvaltningskommittén för socker och fetter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 14.

⁽⁴⁾ EUT L 162, 1.7.2003, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 47, 21.2.2003, s. 21.

⁽⁷⁾ EGT L 16, 20.1.1989, s. 19.

⁽⁸⁾ EGT L 293, 16.11.1996, s. 3.

1. En stående anbudsinfördran skall inledas för att fastställa exportavgifter och exportbidrag för vitsocker som omfattas av KN-nummer 1701 99 10 för samtliga destinationer utom Albanien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien och Montenegro och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien ⁽⁹⁾. Under denna stående anbudsinfördrans giltighetstid skall delanbudsinfördringar inledas.

2. Den stående anbudsinfördran skall vara öppen fram till och med den 29 juli 2004.

Artikel 2

Den stående anbudsinfördran och delanbudsinfördringarna skall genomföras i enlighet med artikel 28 i förordning (EG) nr 1260/2001 och i enlighet med denna förordning.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall utarbeta ett meddelande om anbudsinfördran. Meddelandet skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Medlemsstaterna får även offentliggöra eller låta offentliggöra meddelandet på annat sätt.

2. I meddelandet skall särskilt villkoren för anbudsinfördran anges.

3. Meddelandet får ändras under den stående anbudsinfördrans giltighetstid. Det skall ändras om villkoren för anbudsinfördran ändras under giltighetstiden.

Artikel 4

1. För den första delanbudsinfördran får anbud lämnas in

a) från och med den 25 juli 2003,

b) fram till och med torsdagen den 31 juli 2003 klockan 10.00, lokal tid Bryssel.

⁽⁹⁾ Inbegripet Kosovo, enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999.

2. För påföljande delanbudsinfordringar får anbud lämnas in
- a) från och med den första arbetsdagen efter det att tidsfristen för den föregående delanbudsinfordran löpt ut,
- b) fram till och med följande datum klockan 10.00, lokal tid Bryssel:
- 14 och 28 augusti 2003
 - 4, 11, 18 och 25 september 2003
 - 2, 9, 16, 23 och 30 oktober 2003
 - 6, 13 och 27 november 2003
 - 11 och 23 december 2003
 - 8 och 22 januari 2004
 - 5 och 19 februari 2004
 - 4 och 18 mars 2004
 - 1, 15 och 29 april 2004
 - 13 och 27 maj 2004
 - 3, 10, 17 och 24 juni 2004
 - 1, 15 och 29 juli 2004.

Artikel 5

1. Anbud i denna anbudsinfordran skall lämnas in på ett av följande sätt:
- a) Skriftligen till det behöriga organet i en medlemsstat mot mottagningsbevis.
- b) Per rekommenderat brev eller telegram till nämnda organ.
- c) Per telex, fax eller e-post till nämnda organ, under förutsättning att det behöriga organet accepterar meddelanden i dessa former.
2. Ett anbud är endast giltigt om följande villkor är uppfyllda:
- a) Anbudet innehåller följande uppgifter:
- i) Referensnumret avseende anbudsinfordran.
 - ii) Anbudsgivarens namn och adress.
 - iii) Den kvantitet vitsocker som skall exporteras.
 - iv) Beloppet på exportavgifterna eller i förekommande fall exportbidragen per 100 kg vitsocker, uttryckt i euro med tre decimaler.
 - v) Det belopp som skall ställas som säkerhet för den kvantitet socker som anges i punkt iii, uttryckt i den medlemsstats valuta där anbudet lämnas in.
- b) Den kvantitet som skall exporteras uppgår till minst 250 ton vitsocker.
- c) Ett bevis på att anbudsgivaren har ställt den säkerhet som anges i anbudet läggs fram innan tidsfristen för inlämnande av anbud löper ut.

- d) Anbudet innehåller en förklaring från anbudsgivaren där denne, om anbudet antas, förbinder sig att inom den tidsfrist som anges i artikel 12.2 andra stycket ansöka om exportlicens(er) för de kvantiteter vitsocker som skall exporteras.
- e) Anbudet innehåller en förklaring från anbudsgivaren att denne, om anbudet antas, förbinder sig
- i) att komplettera säkerheten genom att betala det belopp som anges i artikel 13.4, om den skyldighet att exportera som följer av den exportlicens som avses i artikel 12.2 inte fullgörs,
 - ii) att inom 30 dagar efter det att exportlicensen har upphört att gälla underrätta det organ som utfärdade exportlicensen om den eller de kvantiteter för vilka licensen inte har utnyttjats.
3. I ett anbud får det anges att det endast skall betraktas som inlämnat om ett av följande villkor, eller båda, är uppfyllda:
- a) Om den lägsta exportavgiften, eller i tillämpliga fall det högsta exportbidraget, måste fastställas den dag då tidsfristen för inlämnande av anbudet i fråga löper ut.
- b) Om tilldelningen måste avse hela eller en viss del av den kvantitet som erbjuds.

4. Ett anbud som inte lämnas in enligt med bestämmelserna i punkterna 1 och 2 eller som innehåller andra villkor än de som anges i den nuvarande anbudsinfordran skall inte tas emot.

5. Ett anbud som lämnats in får inte dras tillbaka.

Artikel 6

1. Varje anbudsgivare skall ställa en säkerhet om 11 euro per 100 kg vitsocker som skall exporteras enligt denna anbudsinfordran.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 13.4 skall denna säkerhet vad gäller anbud som antagits, övergå till att bli säkerhet för exportlicensen då den ansökan som avses i artikel 12.2 lämnas in.

2. Den säkerhet som avses i punkt 1 får efter anbudsgivarens val ställas antingen kontant eller i form av en garanti från ett institut som uppfyller de kriterier som fastställs av den medlemsstat i vilken anbudet lämnas.

3. Utom i fall av force majeure kommer den säkerhet som avses i punkt 1 frisläppas enligt följande:

- a) Till anbudsgivare: för den kvantitet för vilken deras anbud inte har antagits.
- b) Till anbudstagare som inte har ansökt om exportlicens inom den tidsfrist som avses i artikel 12.2 andra stycket: med 10 euro per 100 kg vitsocker.

c) Till anbudstagare: för den kvantitet för vilken de enligt artikel 31 b och artikel 32.1 b i) i förordning (EG) nr 1291/2000 har fullgjort den exportskyldighet som följer av den exportlicens som avses i artikel 12.2 i enlighet med artikel 35 i förordning (EG) nr 1291/2000.

I det fall som avses i första stycket punkt b skall den del av säkerheten som kan, frisläppas med ett belopp som utgör

a) skillnaden mellan det högsta exportbidragsbelopp som fastställts för den berörda delanbudsinfördran och det högsta exportbidragsbelopp som fastställts för påföljande delanbudsinfördran, när det senare beloppet är högre än det förra,

b) skillnaden mellan det lägsta exportavgiftsbelopp som fastställts för delanbudsinfördran i fråga och det lägsta exportavgiftsbelopp som fastställts för påföljande delanbudsinfördran, när det senare beloppet är lägre än det förra.

Den del av säkerheten eller den säkerhet som inte frisläpps skall vara förverkad i förhållande till den kvantitet socker för vilken motsvarande skyldigheter inte har uppfyllts.

4. Vid force majeure skall den berörda medlemsstatens behöriga myndighet vidta de åtgärder för att frisläppa säkerheten som den anser nödvändiga med hänsyn till de omständigheter som den berörda parten åberopar.

Artikel 7

1. Anbudet skall granskas i enrum av den berörda myndigheten. De personer som deltar i granskningen skall ha tystnadsplikt.

2. De anbud som lämnas översänds anonymt och skall överlämnas av medlemsstaterna till kommissionen, senast en timme och 30 minuter av tidsfristen för veckoinlämnandet av anbud enligt vad som anges i meddelandet om anbudsinfördran.

Om inga anbud har lämnats skall medlemsstaterna informera kommissionen om detta inom samma tidsfrist.

Artikel 8

1. Efter det att samtliga mottagna anbud har granskats får en högsta kvantitet fastställas genom delanbudsinfördran.

2. Beslut får fattas om att inte göra någon tilldelning enligt en viss delanbudsinfördran.

Artikel 9

1. Mot bakgrund av den nuvarande situationen och den utveckling som kan förutses på sockermarknaden i gemenskapen och i världen skall det fastställas antingen

a) en lägsta exportavgift, eller

b) ett högsta exportbidrag.

2. Trots artikel 10 skall, när en lägsta exportavgift fastställs, kontrakt tilldelas varje anbudsgivare vars anbud ligger på en nivå som är lika med eller högre än en sådan lägsta exportavgift.

3. Trots artikel 10 skall, när ett högsta exportbidrag fastställs, kontrakt tilldelas varje anbudsgivare vars anbud ligger på en nivå som är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget, samt varje anbudsgivare vars anbud anger en exportavgift.

Artikel 10

1. Om det för en delanbudsinfördran har fastställts en högsta kvantitet och om det har fastställts en lägsta exportavgift, skall kontrakt tilldelas den anbudsgivare vars anbud anger den högsta exportavgiften. Om den högsta kvantiteten inte helt utnyttjas av detta anbud, skall kontrakt tilldelas andra anbudsgivare i fallande ordning efter avgiftsanbud, till dess hela den högsta kvantiteten har utnyttjats,

Om det för en delanbudsinfördran har fastställts en högsta kvantitet och om det har fastställts ett högsta exportbidrag, skall kontrakt tilldelas enligt bestämmelserna i första strecksatsen, och om det efter en sådan tilldelning återstår kvantiteter, eller om det inte föreligger några anbud som anger en exportavgift, skall kontrakt tilldelas i stigande ordning efter bidrag-sanbud till de anbudsgivare som anger ett exportbidrag, till dess att hela den högsta kvantiteten har utnyttjats.

2. Om kontrakt tilldelas en bestämd anbudsgivare i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 och detta medför att den högsta kvantiteten överskrids, skall kontraktet dock begränsas till att omfatta enbart den kvantitet som återstår. Om det i flera anbud anges samma exportavgift eller exportbidrag och tilldelningen till samtliga skulle resultera i att den högsta kvantiteten överskrids, skall den tillgängliga kvantiteten fördelas mellan de berörda anbudsgivarna,

a) antingen i proportion till den totalt angivna kvantiteten i varje anbud, eller

b) mellan de berörda anbudsgivarna, med angivande av en högsta kvantitet som fastställs för var och en av dem, eller

c) genom lottning.

Artikel 11

1. Den berörda medlemsstatens behöriga myndighet skall utan dröjsmål meddela samtliga anbudsgivare resultatet av anbudsförfarandet. Därutöver skall myndigheten skicka en förklaring om tilldelning till anbudsgivare vars anbud har antagits.

2. I förklaringen om tilldelningen skall åtminstone följande anges:

- a) Referensnumret avseende anbudsinfordran.
- b) Den kvantitet vitsocker som skall exporteras.
- c) Det exportavgiftsbelopp, uttryckt i euro, eller i förekommande fall det exportbidragsbelopp, som per 100 kg vitsocker beviljas för den kvantitet som anges i punkt b.

Artikel 12

1. Anbudstagaren har rätt att, på de villkor som avses i punkt 2 och för varje tilldelad kvantitet, få en exportlicens som anger antingen den exportavgift eller det exportbidrag som angivits i hans anbud.

2. Anbudstagaren har skyldighet att, i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning (EG) nr 1291/2000, lämna in en ansökan om exportlicens för den kvantitet denne tilldelats och denna ansökan får inte dras tillbaka, genom undantag från artikel 12 i förordning (EEG) nr 120/89.

Anbudet skall lämnas in senast

- a) den sista arbetsdagen före den dag då följande veckas delanbudsinfordran skall äga rum,
 - b) den sista arbetsdagen följande vecka, om ingen delanbudsinfordran skall äga rum den veckan.
3. Anbudstagaren har skyldighet att exportera den kvantitet för vilken anbud har lämnats in och, om denna skyldighet inte uppfyllts, att betala det belopp som avses i artikel 13.4.
4. Denna rättighet och de skyldigheter som avses i punkterna 1, 2 och 3 får inte överlätas.

Artikel 13

1. Den tidsfrist för utfärdande av exportlicenser som avses i artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1464/95 skall inte tillämpas på vitsocker som exporteras i enlighet med den här förordningen.

2. De exportlicenser som utfärdas i samband med en delanbudsinfordran skall vara giltiga från och med dagen för utfärdandet till och med utgången av den femte månaden efter den månad då delanbudsinfordran genomfördes.

De exportlicenser som utfärdats i samband med de delanbudsinfordringar som hållits från och med den 1 maj 2004 är dock giltiga endast till och med 30 september 2004.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som utfärdat exportlicensen får, på licensinnehavarens skriftliga begäran, förlänga giltighetstiden för denna till och med senast den 15 oktober år 2004 om tekniska svårigheter uppstår som gör det omöjligt att genomföra exporten inom den giltighetstid som anges i andra stycket, och på villkor att denna transaktion inte omfattas av det system som avses i artiklarna 4 eller 5 i rådets förordning (EEG) nr 565/80 ⁽¹⁾.

3. De exportlicenser som utfärdats för de delanbudsinfordringar som hållits mellan den 31 juli 2003 och den 30 september 2003 får endast användas från och med den 1 oktober 2003.

4. Utom i fall av force majeure skall licensinnehavaren, beträffande den kvantitet för vilken skyldigheten att exportera enligt exportlicens enligt artikel 12.2 inte uppfyllts, till den behöriga myndigheten betala ett fastställt belopp när den säkerhet som avses i artikel 6.1 är mindre än resultatet av en av följande beräkningar:

- a) Den exportavgift som anges i licensen, minskad med den avgift som avses i artikel 33.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1260/2001, och som gäller den sista dagen av giltighetstiden för nämnda licens.
- b) Summan av den exportavgift som anges i licensen och det exportbidrag som avses i artikel 28.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 som gäller den sista dagen av giltighetstiden för nämnda licens.
- c) Det exportbidrag som avses i artikel 28.2 i förordning (EG) nr 1260/2001, och som gäller den sista dagen av giltighetstiden, minskat med det exportbidrag som anges på nämnda licens.

Det belopp som skall betalas enligt första stycket skall vara lika med skillnaden mellan resultatet av den beräkning som gjorts enligt a, b eller c och den säkerhet som avses i artikel 6.1.

Artikel 14

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1291/2003

av den 18 juli 2003

om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 2400/96 om upptagandet av vissa beteckningar i "Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar" som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (pane di Altamura)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 6.3 och 6.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Italien har i enlighet med artikel 5 i förordning (EEG) nr 2081/92 till kommissionen lämnat in en ansökan om registrering av "pane di Altamura" som skyddad ursprungsbeteckning.
- (2) I enlighet med artikel 6.1 i den förordningen har det konstaterats att denna ursprungsbeteckning är förenlig med den förordningen, särskilt att den innehåller alla de uppgifter som föreskrivs i artikel 4 i den förordningen.
- (3) Grekland har till kommissionen lämnat in en invändning i enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 2081/92 till följd av offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ av specifikationerna i ansökan om registrering av "pane di Altamura". Innebörden i invändningen är att de villkor som föreskrivs i artikel 2 i förordningen inte är uppfyllda. När det handlar om en ursprungsbeteckning, skall framställning, bearbetning och beredning äga rum i det geografiska området i fråga. Men i fallet "pane di Altamura" framställs brödet enligt specifikationerna av råvaran durumvetemjöl från fem olika kommuner: Altamura, Gravina di Puglia, Poggiorsini, Spinazzola och Minervo Murge, under det att bearbetningen till bröd begränsas till det geografiska området Altamura.
- (4) Portugal har till kommissionen lämnat in en invändning i enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 2081/92 till följd av offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av specifikationerna i ansökan om registrering av "pane di Altamura". Innebörden i invändningen är densamma som den som har utvecklats av Grekland. Dessutom angavs det att ansökan borde ha gällt skyddad geografisk beteckning och inte skyddad ursprungsbeteckning.

- (5) Invändningarna från Grekland och Portugal skall tas upp till behandling enligt artikel 7.4 i förordningen. Kommissionen har uppmanat de berörda medlemsstaterna att försöka komma fram till en gemensam överenskommelse enligt sina interna förfaranden.
- (6) Italien har besvarat de invändningar som har lämnats in av Grekland och Portugal med innebörden att Italien instämmer i påpekandena. Italien har lagt till att de olika avgränsningarna av området för framställning av råvara och förmalning och området för framställning av brödet helt och hållet berodde på ett faktiskt fel och har nu lagt fram en omarbetning av stycket i sammanfattningen som anger det geografiska området, enligt vilken området för framställning av "pane di Altamura" sammanfaller med området där råvaran framställs.
- (7) Grekland har svarat att landet inte längre har några invändningar mot att beteckningen "pane di Altamura" registreras.
- (8) Portugal har svarat att landet vidhåller sin invändning mot att beteckningen "pane di Altamura" registreras som skyddad ursprungsbeteckning. Portugal anger att det geografiska namnet "Altamura" inte bör hänföra sig till en produkt som har sitt ursprung i hela det geografiska område som motsvarar de ovan nämnda fem kommunerna. Sammanfattningen innehåller bevis för att endast kommunen Altamura har ryktbarhet för framställning av bröd och inte hela regionen. Av dessa olika skäl förefaller det som om beteckningen bör registreras som skyddad geografisk beteckning.
- (9) Italien har till kommissionen lämnat in en ansökan om registrering av "pane di Altamura" som skyddad ursprungsbeteckning med vissa förändringar i förhållande till den ursprungliga ansökan. Det geografiska området motsvarar nu de fem ovannämnda kommunerna och sammanfaller följaktligen med området där råvaran framställs.
- (10) Eftersom ingen överenskommelse har uppnåtts mellan Italien och Portugal under en period av tre månader bör kommissionen fatta ett beslut enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 15.

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 156, 30.5.2001, s. 10.

- (11) Kommissionen har begärt yttrande från Vetenskapliga kommittén för ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och särartsskydd. Kommittén anser att "de egenskaper som anges i ansökan som rör pane di Altamura hänför sig till inte bara kommunen Altamura utan också till de specifika områden utanför denna kommun i vilka framställning, bearbetning och beredning likaledes äger rum. Den geografiska miljön, som omfattar de naturliga och mänskliga faktorerna, kvaliteten hos råvarorna och framställningen och även traditionen, som daterar sitt ursprung till medeltiden, kan anses vara enhetliga i hela det område som anges i ansökan." Kommittén har bedömt att ansökan motsvarar de krav som anges i artikel 2.2 a i förordning (EEG) nr 2081/92. Kommittén tillägger att förfarandet att i en ursprungsbeteckning använda det geografiska namnet på en kommun för att ange ett annat geografiskt område som definieras för detta ändamål är relativt vanligt och juridiskt godtagbart när det är berättigat.
- (12) Kommissionen har tagit hänsyn till kommitténs rådgivande yttrande. Kommissionen anser att de förklaringar som de italienska myndigheterna har lämnat in skall tas upp till behandling. Den formella analysen av specifikationerna för beteckningen "pane di Altamura" har inte heller visat sig innehålla någon uppenbart felaktig bedömning.
- (13) Denna beteckning kan därför tas upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar och därmed vara skyddad inom gemenskapen såsom skyddad ursprungsbeteckning.
- (14) Bilaga I till den här förordningen kompletterar bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 2400/96 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/2003 ⁽²⁾.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Föreskrivande kommittén för skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 2400/96 skall kompletteras med den beteckning som anges i bilaga I till den här förordningen och denna beteckning skall tas upp i "Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar" i egenskap av skyddad ursprungsbeteckning (SUB), i enlighet med artikel 6.3 i förordning (EEG) nr 2081/92.

Uppgifterna i produktspecifikationen framgår av bilaga II. Dessa uppgifter ersätter dem som publicerades i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (se fotnot 3).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 327, 17.12.1996, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 177, 16.7.2003, s. 3.

*BILAGA I***LIVSMEDEL SOM AVSES I BILAGA I TILL FÖRORDNING (EEG) nr 2081/92****Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror**

ITALIEN

Pane di Altamura (SUB).

BILAGA II

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2081/92

REGISTRERINGSANSÖKAN: ARTIKEL 5

SUB (X)-SGB ()

Ansökningsnummer i medlemsstaten: 5/2000

1. Behörig myndighet i medlemsstaten

Namn: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali
Adress: Via XX Settembre n. 20, I-00187 Roma
Telefon (39-06) 481 99 68
Fax (39-06) 42 01 31 26

2. Ansökande grupp

- 2.1 Namn: Consorzio per la tutela del Pane di Altamura
2.2 Adress: Corso Umberto I, n. 5, I-70022 Altamura (BA)
2.3 Sammansättning: Hantverksmässiga bagare

3. Produkttyp

Bageriprodukt, klass 2.4

4. Produktspecifikation

(Sammanfattning av kraven i artikel 4.2)

4.1 Namn

Pane di Altamura

4.2 Beskrivning

"Pane di Altamura" är en bageriprodukt framställd av finmalet durumvetemjöl, som utvunnits genom malning av durumvete av sorterna "Appulo", "Arcangelo", "Duilio" och "Simeto", producerat i det område som avgränsas i produktspecifikationen, separat eller i blandning till en andel av minst 80 %, förutsatt att sorterna odlats i samma område.

Produkten framställs enligt en gammal bearbetningsmetod som förutsätter användning av moderjäst eller surdeg, havssalt och vatten.

Produkten skall ha följande egenskaper när den överlämnas till konsument:

- Brödet, med en karakteristisk doft och en vikt som inte understiger 0,5 kg, finns i två traditionella former, av vilka den ena lokalt kallas "U scquanète" (= flätat bröd) som är högt, flätat, utan skorpa på sidorna. Den andra är lägre och kallas lokalt "a cappidde de prèvete" (= prästhatt) och saknar skorpa på sidorna.
- Skorpan skall ha en tjocklek av minst 3 mm, medan inkråmet, som har halmgul färg, skall ha homogena porer, och vattenhalten får inte överstiga 33 %.

4.3 Geografiskt område

Det geografiska område där vetet odlas och det finmalda mjölet framställs omfattar kommunerna Altamura, Gravina di Puglia, Poggiorsini, Spinazzola och Minervino Murge i Bari-provinsen, enligt avgränsningen i punkt 5 i produktspecifikationen.

Produktionsområdet för "pane di Altamura" utgörs således av det område som beskrivs i föregående stycke. I detta område kom produktionen igång i kommunen Altamura redan på 1500-talet, och den har under seklernas gång blivit alltmer etablerad. Utrustningen för produktion av brödet skall helst försörjas med ved eller gas, indirekt eller direkt, med de undantag lagen medger.

4.4 Bevis på ursprung

Ursprunget för "pane di Altamura" är knutet till det typiska produktionsområdets jordbrukartraditioner.

"U skuanète" (= flätat bröd) i påfallande stora kakor var ett grunddrag i kosten i dess mest traditionella form hos befolkningen i övre Murge. Det knådades och bearbetades företrädesvis i hemmet, varefter det gavs sin slutliga form och gräddades i allmänna ugnar, vilket var sociala och kulturella yttringar av individens samhörighet med kollektivet.

Bagaren märkte degen med en handgjord stämpel av trä eller järn med familjeöverhuvudets initialer, och satte därefter in den i ugnen.

Brödets viktigaste egenskap, som bibehållits in i våra dagar, var dess hållbarhet, som var nödvändig för att trygga böndernas och herdarnas kosthåll under en till två veckor som de tillbringade på utgårdarna, vilka låg utspridda bland Murges kullar, ett kosthåll som nästan helt var baserat på bröd, smaksatt med salt och olja och doppat i kokande vatten. Fram till mitten av förra seklet kunde man på gatorna i Altamura höra ropet från bagaren, som i gryningen tillkännagav att det väldoftande brödet var färdiggräddat.

Det första omnämmandet av ursprungsarten för produkten, även om den inte kan härledas till just Altamura men definitivt till Murge, finns i *Satirer*, bok I, V av den latinske poeten Horatius, som på våren år 37 f.Kr., när han återvände till sin barndoms trakter, noterar att där fanns "världens bästa bröd, varför den flitiga resenären tar med sig ett förråd på sin fortsatta färd".

Den traditionella bakningen i Altamura bekräftas i "Stadens stadgar fastställda år 1527" vars artiklar om "ugnsavgift" kopierats av G De Gemmis i *Bollettino dell'Archivio-Biblioteca-Museo Civico*, år 1954, s. 5–49.

Avskriften av de dokument som beskriver uttaxering av eller befrielse från avgift gjordes av A Giannuzzi i *Le Carte di Altamura* i *Codice Diplomatico Barese* år 1935.

Ett annat dokument från år 1420 fastställde att prästerskapet i Altamura var befriat från brödagift.

Traditionen med bakning i allmänna ugnar hade sin grund i förbudet för stadsbor "av varje civilstånd och samhällsställning" att i sina hem baka något slags bröd eller kakor, vid vite av ansevliga böter, varvid den pålagda avgiften motsvarade en tredjedel av den totala kostnaden för brödframställningen.

Det var alltså i ett jordbrukar- och herdesamhälle som vaggan stod för de typiska formerna av det bröd som traditionellt framställdes av bonde- och herdebefolkningen, och som än i dag finns i produktion hos bagarna i Altamura: stora brödkakor, framställda av durumvetemjöl, surdeg, salt och vatten, efter bearbetning i fem faser: knådning, formning, jäsning, modellering och gräddning i vedugn. Det var dessa egenskaper som skilde det från alla andra brödtyper.

Även förmalningen skulle vara helt koncentrerad till Altamura, och i början av 1600-talet fanns det 26 kvarnar i full verksamhet.

Man kan konstatera att trots de förändringar och den anpassning som skett, är det bröd som nu framställs i staden Altamura i Murge en direkt efterföljare till detta böndernas och herdarnas bröd, som producerats oavbrutet från medeltiden ända fram till våra dagar.

Ursprunget för produktionen av den skyddade ursprungsbeteckningen "pane di Altamura" intygas av kontrollorganet enligt punkt 4.7 på grundval av många krav som berörda råvaruproducenter och bagare inom hela produktionscykeln underkastar sig.

Enligt produktspecifikationen kan skyddad ursprungsbeteckning beviljas under förutsättning att följande listor upprättas:

- Listor deponerade hos resp. kommuner i det område som avgränsas enligt punkt 4.3 över durumveteproducenter i det berörda området.
- Listor deponerade hos respektive kommuner över mjölnare som åtagit sig att producera finmalet mjöl, avsett för brödframställning, av den råvara som kommer från spannmålsproducenterna i ovannämnda område.
- En lista, deponerad hos kommunen Altamura, över bagare som åtagit sig att producera "pane di Altamura" enligt kraven i produktspecifikationen i punkt 4.5 nedan.

Alla dessa listor skall deponeras hos regionen Apulien och hos det organ som utsetts eller godkänts för att utöva kontrollfunktionen enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 2081/92.

Kontrollorganet skall vidare verifiera att den använda surdegen, degens mängd och sammansättning, metod och tid för jäsningen, formning och omformning, gräddning, uttagning och avlämnande till konsumenten med lämplig märkning, stämmer överens med föreskrifterna i specifikationen i punkt 4.5 nedan.

Det vatten som skall användas till degen skall certifieras av vattenverkets driftsledning. Det skall analyseras årligen och uppfylla de krav som anges i punkt 4.5 nedan, och det intyg som lämnas av driftsledningen skall tillkännages genom anslag på kommunen Altamuras anslagstavla.

Kontrollorganet skall dessutom intyga att det vete som används för brödframställning har de egenskaper som anges i punkt 4.5.

4.5 Framställningsmetod

Det vete som används för brödframställningen skall ha nedannämnda egenskaper:

	Enhetskrav
Durumvete	
Rymdvikt, lägst	78 kg/hl
Protein (totalkväve $\times$ 5,70), lägst	11 % av torrsubstansen
Aska, mindre än	2,2 % av torrsubstansen
Torrgluten, lägst	9,0 % av torrsubstansen
Mjöl av durumvete	
Glutenindex, mindre än	80
Färgindex, lägst	20

Den malda råvaran är ett finmalet mjöl av durumvete som utvunnits genom malning av durumvete av sorterna "Appulo", "Arcangelo", "Duilio" och "Simeto", odlat i det område som beskrivs i punkt 4.3, ensamt eller sammat till en andel av minst 80 %, medan resten får utgöras av andra sorter, som skall vara odlade i nämnda område.

Spannmålens och mjölets fysikalisk-kemiska egenskaper skall intygas och motsvara de krav som anges i tabellen ovan.

Mjölet skall vara framställt genom förmalningsprocesser som helt överensstämmer med dem som f.n. tillämpas i Altamura-området och som beskrivs nedan. De kvarnar som verkar i området är utrustade med maskiner med dubbla metallvalsar med successivt minskande avstånd. Rotationshastigheten är ca 300 varv per minut, och arbetstemperaturen överstiger ej 40 °C. En liknande konstruktion bryter genom skjuvning sönder merparten av cellerna i kärnans aleuronskikt, så att den värdefulla groddoljan impregnerar durumvetemjölet.

Mjölet framställs enbart i kvarnar i vetets odlingsområde, som beskrivs i detalj under punkt 4.3.

Följande steg ingår i produktionsprocessen för "pane di Altamura":

Degframställning

1. Surdegen utvinns genom minst tre förökningar för att öka den jästa massan, genom att vatten och det mjöl av finmalt durumvete varav degen skall framställas tillsätts i en mängd av 20 %.
2. Degens mängd och sammansättning: Till 100 kg finmalt durumvetemjöl behövs 20 kg (20 %) surdeg, 2 kg havssalt och cirka 60 l (60 %) vatten av 18 °C temperatur.
3. Knådningen skall pågå i 20 minuter, och en knådningsmaskin med nedsänkta knådningsselement skall användas.

Vattnet skall uppfylla följande krav:

- Sakna färg, smak och lukt
- Temperatur 12–15 °C.
- pH-värde 7–8,5.
- Totalhårdhet 14,5–15,5 °dH.
- Kalciumhalt (Ca^{+}) 46–55 mg/l.
- Alkalinitet (CaCO_3) 130–160 mg/l.
- Sakna kvävejoner.
- Natriumhalt mindre än 5–6 mg/l.
- Kaliumhalt 1,5–2,5 mg/l.
- Sporer av koliforma fekali-enterokocker 0/100 ml.

Jäsning och första vilofas

När knådningsfasen är avslutad måste degen täckas med en bomullsduk av en viss tjocklek, för att jäsningen skall ske vid jämn temperatur. I detta skick skall degen vila under minst 90 minuter.

Formning och andra vilofas

När den föregående bearbetningsfasen är avslutad, skall degen vägas och formas en första gång, vilket sker manuellt för att hålla degen samlad i sitt naturliga fibriga omslag. I detta skick skall degen vila under 30 minuter.

Omformning och tredje vilofas

Man formar brödet manuellt en sista gång, varefter följer en viloperiod på minst femton minuter.

Insättning i ugn och gräddning

Innan degen sätts in i ugnen vänds degstycket upp och ner, och med ett lätt tryck av handen på en sida för man in det i ugnen. Ugnen skall helst värmas indirekt med ved eller gas, och skall nå en temperatur av 250 °C. De direkteldade ugnar som används vid gräddningen av av "pane di Altamura" skall eldas med ekved.

Den första delen av gräddningen sker i öppen ugn. Efter 15 minuter stängs ugnsluckan, och brödet gräddas under ytterligare 45 minuter.

Uttagning

Ugnsluckan lämnas öppen under minst fem minuter, så att ångan försvinner och skorpan torkar och blir knaprig. Därefter tas brödkakorna ut och placeras försiktigt på plankor.

4.6 Samband med området

Det färdiga brödet anses vara av en unik kvalitet, eftersom det är framställt av utmärkt durumvete i en geografisk miljö med de särskilda egenskaper som kännetecknar nordvästra delen av Murge-området, och med det dricksvatten som normalt användes i trakten.

Det berörda området är den enda delen av regionen Apulien som bevarat en typisk struktur, natur och miljö som ligger nära det ursprungliga. Följande egenskaper är typiska för området:

- Havsvattnet tränger aldrig in.
- Föga utbredda ovan- och underjordiska karstegenskaper.
- Ursprunglig hydrografi.
- Medeltemperatur på det vatten som tillförs grundvattnet 12 °C.
- Fuktigt tempererat medelhavsklimat.
- Steril miljö, beroende på den rikliga nederbörden.
- Jordens permeabilitet $10^{-5} - 10^{-6}$ cm/sek.
- Markens kemiska sammansättning.

Centrala och norra Murge, i vars inre del Altamura breder ut sig på mer än 44 000 ha och är den mest tätbefolkade och ekonomiskt betydande delen, har den största spannmålsodlingen i Apulien efter Capitanata. Veteodling och fårskötsel har under gångna tider varit de viktigaste näringsgrenarna i området.

I staden Altamura, som har sekelgamla traditioner när det gäller brödbakning, verkar 35 företag med en daglig produktion av bröd som ligger kring 60 000 kg, vilket, med undantag av 20 % som förbrukas lokalt, placeras på de viktigaste nationella marknaderna.

Till form och struktur sammanfaller det berörda spannmålsproducerande området med den apuliska platån, som inte påverkas av inträngande havsvatten och har legat över havsytan ända sedan slutet av mesozoikum. Området är särpräglad i den meningen att det är det enda i Apulien som har bevarat en struktur, natur och miljö som inte skiljer sig mycket från ursprunget.

Det andra särdraget är att ovan- och underjordiska karstsystem är sällsynta och endast i ringa grad eller inte alls påverkar de underjordiska vattenförande lagren.

Det tredje särdraget är att området har en egen vattenbalans, genom att karstskiktet tillförs vatten endast från den nederbörd som faller på detta.

Även temperaturen på det vatten som tillförs genom nederbörden är karakteristisk för området, och är i medeltal cirka 12 °C.

Ur klimatisk synpunkt har området torra vintrar och somrar vad gäller såväl flytande som fast nederbörd, varav den sistnämnda i genomsnitt uppgår till 20–35 cm. Detta bidrar till att hålla miljön steril.

Medelnederbörden i flytande form uppgår till 600 mm per år, varav hälften når grundvattnet och den andra hälften försörjer vegetationen.

Eftersom karstbergarterna är unga och inte omvandlade, återgår det vatten som finns i sprickorna i berggrunden och dess omvandlingsprodukter genom kapillaritet till vegetationen under torrperioder, och detta är ytterligare ett särdrag för området.

De geologiska, hydrogeologiska och meteorologiska parametrarna samverkar till att definiera den särpräglade karaktären hos det berörda områdets naturmiljö.

4.7 Kontrollorgan

Namn: Bioagricoop — Srl
Adress: Via Fucini, 10, I-40033 Casalecchio di Reno (Bologna)

4.8 Märkning

Den färdiga produkten förpackas i mikroperforerad krympfilm med etikett som ger följande information:

1. En förteckning över ingredienser och tillverkande företag.
2. Utgångsdatum.
3. Kännetecken.

Alternativt säljs den färdiga produkten utan omslag, varvid den förses med en etikett av ekologiskt nedbrytbart material med ovannämnda information och påskriften "pane di Altamura".

Etiketten skall ha det nämnda kännetecknet som på ett oskiljaktigt sätt skall användas tillsammans med den skyddade ursprungsbeteckningen.

Den grafiska symbolen består av "den samnitiska skölden med överliggande krönt vapen på fyra parvisa röda och vita fält". I centrum av ovalen står horisontellt, på tre rader, texten "Pane DOP di Altamura".

Det tryckta kännetecknet har följande egenskaper:

- Punktering: 100 % pantone 323 cv.
- Pane DOP di Altamura: teckensnitt Arial, teckenstorlek 71,1 fetstil, ovala linjens tjocklek 0,040.
- Ovalens största diameter 17,5 cm.
- Ovalens minsta diameter 13 cm.
- Logotypens mått får ej understiga 10 cm × 7 cm.
- Gult: 100 % pantone yellow cv.
- Violett: 100 % pantone 228 cv.
- Vitt: 100 % pantone trans. white cv.
- Grönt: 100 % pantone 334 cv.
- Rött: 100 % pantone warm red cv.
- Oval kant: 100 % pantone violet cv.

4.9 Nationella krav

EG-n: G/IT/00136/2000.06.22

Dag då komplett ansökan mottogs: 22 februari 2001.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1292/2003**av den 18 juli 2003**

om inledande av en översyn, avseende en ny exportör, av rådets förordning (EG) nr 2604/2000 beträffande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bland annat Konungariket Thailand och om upphävande av tullen på import från en exporterande tillverkare och om registrering av denna import

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1972/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 11.4 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. BEGÄRAN OM ÖVERSYN

- (1) Kommissionen har tagit emot en begäran om en översyn "avseende en ny exportör" enligt artikel 11.4 i grundförordningen. Begäran ingavs av företaget Indo Pet (Thailand) Ltd (nedan kallat "den sökande"), en exporterande tillverkare i Thailand (nedan kallat "det berörda landet").

B. PRODUKT

- (2) Den produkt som är föremål för översynen är polyetentereftalat med en viskositetskoefficient på minst 78 ml/g enligt DIN (Deutsche Industrienorm) 53728 med ursprung i Thailand (nedan kallat "den berörda produkten"), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3907 60 20. Detta KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

C. GÄLLANDE ÅTGÄRDER

- (3) De åtgärder som för närvarande är i kraft är en slutgiltig antidumpningstull som infördes genom rådets förordning (EG) nr 2604/2000 ⁽³⁾, i vilken det fastställs att import till gemenskapen av den berörda produkten skall omfattas av en slutgiltig antidumpningstull på 83,2 euro per ton.

D. GRUND FÖR ÖVERSYNEN

- (4) Den sökande gör gällande att företaget inte exporterade den berörda produkten till gemenskapen under den undersökningsperiod som låg till grund för antidumpningsåtgärderna, dvs. perioden 1 oktober 1998–30 september 1999 (nedan kallad "den ursprungliga undersökningsperioden") och att det inte är närliggande någon annan av de exporterande tillverkare av produkten vilka omfattas av de ovan nämnda antidumpningsåtgärderna.

- (5) Den sökande gör vidare gällande att företaget började exportera den berörda produkten till gemenskapen först efter det att den ursprungliga undersökningsperioden löpt ut.

E. FÖRFARANDE

- (6) De tillverkare i gemenskapen som såvitt känt är berörda har underrättats om begäran och har fått tillfälle att lämna synpunkter. Inga synpunkter har mottagits.
- (7) Efter att ha granskat den tillgängliga bevisningen har kommissionen fastslagit att bevisningen är tillräcklig för att motivera att en översyn "avseende ny exportör" enligt artikel 11.4 i grundförordningen inleds i syfte att fastställa den sökandes individuella dumpningsmarginal och, om dumpning skulle konstateras, nivån på den tull som bör tillämpas på import av den berörda produkten från detta företag till gemenskapen.

a) Frågeformulär

- (8) För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för sin undersökning kommer ett frågeformulär att sändas till den sökande.

b) Insamling av uppgifter; utfrågningar

- (9) Alla berörda parter ombeds att skriftligen lämna sina synpunkter och framlägga bevisning till stöd för dessa.
- (10) Kommissionen kan vidare höra berörda parter, om de lämnar en skriftlig begäran om detta och visar att det finns särskilda skäl att höra dem.

F. UPPHÄVANDE AV DEN GÄLLANDE TULLEN OCH REGISTRERING AV IMPORT

- (11) I enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen bör den gällande antidumpningstullen upphävas för import av den berörda produkten som tillverkas och säljs på export till gemenskapen av den sökande. Samtidigt bör denna import registreras enligt artikel 14.5 i grundförordningen för att antidumpningstullar skall kunna tas ut retroaktivt från och med den dag då denna översyn inleds i det fall översynen skulle visa att den sökande har sålt produkten till dumpade priser. I detta skede av förfarandet kan storleken på den sökandes eventuella framtida betalningsförpliktelser inte uppskattas.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 305, 7.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 301, 30.11.2000, s. 21.

G. TIDSFRISTER

- (12) Enligt god förvaltningspraxis bör det fastställas tidsfrister inom vilka berörda parter
- kan ge sig till känna för kommissionen och skriftligen lämna sina synpunkter och svaren på det frågeformulär som nämns i punkt E a i denna förordning eller andra uppgifter som bör beaktas under undersökningen,
 - skriftligen kan begära att bli hörda av kommissionen.

H. BRISTANDE SAMARBETE

- (13) Om en berörd part vägrar att ge tillgång till eller underlåter att lämna nödvändiga uppgifter inom utsatt tid eller i betydande mån hindrar undersökningen, kan enligt artikel 18 i grundförordningen positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.
- (14) Om det framkommer att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter skall dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter kan användas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En översyn av förordning (EG) nr 2604/2000 inleds härmed i enlighet med artikel 11.4 i förordning (EG) nr 384/96 i syfte att fastställa om, och i så fall i vilken utsträckning, import av visst slags polyetentereftalat med en viskositetskoefficient på minst 78 ml/g i enlighet med DIN (Deutsche Industrienorm) 53728, enligt KN-nummer 3907 60 20, med ursprung i Thailand, som tillverkas och säljs på export till gemenskapen av företaget Indo Pet (Thailand) Ltd, bör omfattas av den antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 2604/2000.

Artikel 2

Den antidumpningstull som infördes genom rådets förordning (EG) nr 2604/2000 skall upphävas när det gäller import av den produkt som anges i artikel 1 i den här förordningen (TARIC-tilläggsnummer: A468)

Artikel 3

Tullmyndigheterna skall, i enlighet med artikel 14.5 i förordning (EG) nr 384/96, vidta lämpliga åtgärder för att registrera importen av den produkt som anges i artikel 1 i den här förordningen. Registreringen skall upphöra nio månader efter den dag då den här förordningen trädde i kraft.

Artikel 4

1. Om de berörda parternas uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen skall parterna, om inget annat anges, ge sig till känna för kommissionen och skriftligen lämna sina synpunkter och svaret på det frågeformulär som anges i punkt E a i denna förordning eller lämna andra uppgifter inom 40 dagar efter det att denna förordning har trätt i kraft. Det bör noteras att de flesta av de processuella rättigheter som anges i grundförordningen endast är tillämpliga om parterna ger sig till känna inom denna tidsfrist.

Berörda parter kan även inom samma tidsfrist på 40 dagar skriftligen begära att bli hörda av kommissionen.

2. Alla inlagor eller framställningar från berörda parter måste göras skriftligen (inte i elektronisk form, såvida inget annat anges) och innehålla partens namn, adress, e-postadress, telefonnummer och fax- eller telexnummer. Alla skriftliga inlagor, svar på frågeformulär och korrespondens som de berörda parterna tillhandahållit konfidentiellt skall märkas "För begränsad spridning" ⁽¹⁾ och i enlighet med artikel 19.2 i grundförordningen åtföljas av en icke-konfidentiell sammanfattning som skall märkas "För granskning av berörda parter".

Uppgifter rörande ärendet och begäran om att bli hörd skall sändas till nedanstående adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat B
J-79 5/16
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Detta innebär att dokumentet endast är för internt bruk. Det är skyddat i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43). Det är ett konfidentiellt dokument i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 384/96 och artikel 6 i WTO-avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (antidumpningsavtalet).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1293/2003
av den 18 juli 2003
om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001, om produktionsstöd för bomull ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 av den 2 augusti 2001 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1486/2002 ⁽⁴⁾ om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörsländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 28,195 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 223, 20.8.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1294/2003**av den 18 juli 2003****om tillämpningen av en nedsättningskoefficient på bidragslicenser för varor som inte omfattas av bilaga I i fördraget, i enlighet med artikel 8.5 i förordning (EG) nr 1520/2000**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 740/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 8.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Totalbeloppet för ansökningar som är giltiga från och med den 1 augusti 2003 överstiger det maximibelopp som anges i artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1520/2000.

- (2) En nedsättningskoefficient beräknad på grundval av artikel 8.3 och 8.4 i förordning (EG) nr 1520/2000. En sådan koefficient bör därför tillämpas på ansökningar om bidragslicenser som är giltiga från och med den 1 augusti 2003 enligt artikel 8.6 i förordning (EG) nr 1520/2000.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En nedsättningskoefficient på 0,957 skall tillämpas på ansökningar om bidragslicenser som är giltiga från och med den 1 augusti 2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 298, 25.11.2000, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 106, 29.4.2003, s. 12.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 6 juni 2003

om undertecknande av avtalen mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om utlämning och om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål

(2003/516/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 24 och 38 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionens medlemsstater samarbetar i brottmål med Amerikas förenta stater på grundval av bilaterala avtal, konventioner, fördrag, nationell lagstiftning och överenskommelser.
- (2) Europeiska unionen är fast besluten att förbättra detta samarbete så att särskilt gränsöverskridande brottslighet och terrorism kan bekämpas mer effektivt.
- (3) Rådet beslutade den 26 april 2002 att bemyndiga ordförandeskapet, biträtt av kommissionen, att inleda förhandlingar med Amerikas förenta stater och ordförandeskapet har nu förhandlat fram två avtal om internationellt samarbete i brottmål, ett avtal om ömsesidig rättslig hjälp och ett avtal om utlämning, med Amerikas förenta stater.
- (4) Avtalen bör, med förbehåll för att de senare ingås, undertecknas på Europeiska unionens vägnar. Europeiska unionen kommer i samband med undertecknandet att göra följande uttalande:

”Europeiska unionen förklarar att den befinner sig i ett skede där ett område med frihet, säkerhet och rättvisa håller på att utvecklas, något som kan få konsekvenser för avtalen med Förenta staterna. Denna utveckling kommer att noga övervägas av unionen särskilt när det gäller artikel 10.2 i utlämningsavtalet. Unionen önskar samråda med Förenta staterna för att finna lösningar när det gäller

förhållanden som kan påverka avtalen, även genom att vid behov revidera avtalen. Unionen förklarar att artikel 10 inte utgör något prejudikat för förhandlingar med tredje land.”

- (5) I artikel 3.2 i avtalen anges att skriftliga instrument om tillämpningen av bilaterala fördrag skall utväxlas mellan Förenta staterna och unionens medlemsstater. I artikel 3.3 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp föreskrivs en liknande skyldighet för de medlemsstater som inte har något bilateralt avtal om ömsesidig rättslig hjälp med Förenta staterna. I syfte att ta fram sådana skriftliga instrument bör medlemsstaterna samordna sig i rådet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som skall ha befogenhet att underteckna avtalen på Europeiska unionens vägnar, med förbehåll för att de senare ingås.

2. Avtalstexterna, och åtföljande förklarande anmärkningar som återger en överenskommelse mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, bifogas detta beslut.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall enligt artikel 3.2 i avtalet om utlämning och artikel 3.2 och 3.3 i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp vidta nödvändiga åtgärder för att ta fram skriftliga instrument mellan dem och Förenta staterna.

2. Medlemsstaterna skall samordna sina åtgärder i rådet enligt punkt 1.

Artikel 3

Vid utvidgning av avtalens territoriella tillämpning i enlighet med artikel 20.1 b andra strecksatsen i avtalet om utlämning eller artikel 16.1 b andra strecksatsen i avtalet om ömsesidig rättslig hjälp skall rådets beslut fattas med enhällighet på Europeiska unionens vägnar.

Artikel 4

Detta beslut med bilagor skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 6 juni 2003.

På rådets vägnar
M. CHRISOCHOÏDIS
Ordförande

AVTAL
om utlämning mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater

INNEHÅLL

Ingress

Artikel 1	Mål och syfte
Artikel 2	Definitioner
Artikel 3	Tillämpningsområde för detta avtal i förhållande till bilaterala utlämningsavtal med medlemsstater
Artikel 4	Brott som kan leda till utlämning
Artikel 5	Översändande av och vidimering av handlingar
Artikel 6	Översändande av framställningar om provisoriskt anhållande
Artikel 7	Översändande av handlingar efter provisoriskt anhållande
Artikel 8	Kompletterande information
Artikel 9	Tillfälligt överlämnande
Artikel 10	Framställningar om utlämning eller överlämnande som görs av flera stater
Artikel 11	Förenklade utlämningsförfaranden
Artikel 12	Transitering
Artikel 13	Dödsstraff
Artikel 14	Känslig information i en framställning
Artikel 15	Samråd
Artikel 16	Tidsmässig tillämpning
Artikel 17	Icke-avvikelse
Artikel 18	Framtida bilaterala utlämningsavtal med medlemsstater
Artikel 19	Utsedd myndighet och underrättelse
Artikel 20	Territoriell tillämpning
Artikel 21	Översyn
Artikel 22	Ikraftträdande och upphörande

Förklarande not

EUROPEISKA UNIONEN OCH AMERIKAS FÖRENTA STATER,

SOM ÖNSKAR att ytterligare underlätta samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater och Amerikas förenta stater,

SOM ÖNSKAR bekämpa brottslighet på ett effektivare sätt för att skydda sina demokratiska samhällen och gemensamma värderingar,

SOM VEDERBÖRLIGEN BEAKTAR den enskildes rättigheter och rättsstatsprincipen,

SOM BEAKTAR de garantier i sina respektive rättssystem som ger utlämnade personer rätt till en rättvis rättegång, inbegripet rätt att rannsakas av en opartisk domstol inrättad i enlighet med lagstiftningen,

SOM ÖNSKAR ingå ett avtal om utlämning av brottslingar,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål och syfte

De avtalsslutande parterna förpliktar sig att, i enlighet med bestämmelserna i detta avtal, förbättra samarbetet inom ramen för tillämpliga relationer för utlämning av brottslingar mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater.

Artikel 2

Definitioner

1. *Avtalsslutande parter*: Europeiska unionen och Amerikas förenta stater.
2. *Medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen.
3. *Justitieministerium*: beträffande Amerikas förenta stater United States Department of Justice, och beträffande en medlemsstat dess justitieministerium, med undantag för om det i en medlemsstat är en myndighet som motsvarar riksåklagaren som fullgör de funktioner som beskrivs i artiklarna 3, 5, 6, 8 eller 12 och denna myndighet kan utses att fullgöra de funktioner som anges i artikel 19 i justitieministeriets ställe, såvida inte Förenta staterna och den berörda medlemsstaten enas om att utse en annan myndighet.

Artikel 3

Tillämpningsområde för detta avtal i förhållande till bilaterala utlämningsavtal med medlemsstater

1. Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, och Amerikas förenta stater skall se till att bestämmelserna i detta avtal tillämpas i förhållande till de bilaterala utlämningsavtal mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater som är i kraft dagen för detta avtals ikraftträdande, på följande villkor:
 - a) Artikel 4 skall tillämpas i stället för bilaterala avtalsbestämmelser som tillåter utlämning endast för vissa bestämda brott enligt en förteckning.
 - b) Artikel 5 skall tillämpas i stället för bilaterala avtalsbestämmelser som reglerar översändande, bestyrkande, vidimering eller legalisering av en framställning om utlämning och underlag som översänds av den ansökande staten.
 - c) Artikel 6 skall tillämpas i avsaknad av bilaterala avtalsbestämmelser som tillåter direkt översändande av framställningar om provisoriskt anhållande mellan United States Department of Justice och den berörda medlemsstatens justitieministerium.
 - d) Artikel 7 skall tillämpas utöver bilaterala avtalsbestämmelser som reglerar översändande av framställningen om utlämning.

- e) Artikel 8 skall tillämpas i avsaknad av bilaterala avtalsbestämmelser som reglerar tillhandahållande av kompletterande information; i avsaknad av bilaterala avtalsbestämmelser som specificerar vilken kanal som skall användas, skall även punkt 2 i den artikeln tillämpas.
 - f) Artikel 9 skall tillämpas i avsaknad av bilaterala avtalsbestämmelser som tillåter tillfälligt överlämnande av personer som är föremål för rättsliga förfaranden eller avtjänar ett straff i den anmodade staten.
 - g) Artikel 10 skall, utom då något annat stadgas i artikeln, tillämpas i stället för, eller i avsaknad av, bilaterala avtalsbestämmelser som gäller beslut om flera framställningar om utlämning av samma person.
 - h) Artikel 11 skall tillämpas i avsaknad av bilaterala avtalsbestämmelser som tillåter avstående från utlämningsförfaranden eller förenklade utlämningsförfaranden.
 - i) Artikel 12 skall tillämpas i avsaknad av bilaterala avtalsbestämmelser som reglerar transitering; i avsaknad av bilaterala avtalsbestämmelser som specificerar förfarandet för icke planerad landning av luftfartyg, skall även punkt 3 i den artikeln tillämpas.
 - j) Artikel 13 får tillämpas av den anmodade staten i stället för, eller i avsaknad av, bilaterala avtalsbestämmelser som reglerar dödsstraff.
 - k) Artikel 14 skall tillämpas i avsaknad av bilaterala avtalsbestämmelser som reglerar behandling av känslig information i en framställning.
2. a) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, skall se till att varje medlemsstat bekräftar att dess gällande bilaterala utlämningsavtal med Amerikas förenta stater skall tillämpas på det sätt som anges i denna artikel, i ett skriftligt instrument mellan medlemsstaten och Amerikas förenta stater.
 - b) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, skall se till att nya medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen efter detta avtals ikraftträdande och som har bilaterala utlämningsavtal med Amerikas förenta stater vidtar de åtgärder som avses i led a.
 - c) De avtalsslutande parterna skall sträva efter att fullfölja det förfarande som anges i led b före den beräknade anslutningen av en ny medlemsstat, eller snarast möjligt därefter. Europeiska unionen skall till Amerikas förenta stater meddela dagen för den nya medlemsstatens anslutning.
 3. Om det förfarande som anges i punkt 2 b inte har slutförts dagen för anslutningen, skall bestämmelserna i detta avtal gälla i förbindelserna mellan den nya medlemsstaten och Amerikas förenta stater från och med den dag då de har underrättat varandra och Europeiska unionen om att de har avslutat sina interna förfaranden i detta syfte.

Artikel 4

Brott som kan leda till utlämning

1. Ett brott skall kunna leda till utlämning om det enligt den ansökande och den anmodade statens lagstiftning bestraffas med frihetsstraff vars maximilängd överskrider ett år, eller med en strängare påföljd. Ett brott skall även kunna leda till utlämning om brottet består i ett försök till, eller stämpling till, eller medverkan till ett brott som kan leda till utlämning. Om framställningen gäller verkställighet av domen mot en person som befunnits skyldig till ett brott som kan leda till utlämning, skall den del av frihetsstraffet som ännu inte avtjänats vara minst fyra månader.

2. Om utlämning beviljas för ett brott som kan leda till utlämning, skall utlämning även beviljas för ett annat brott som anges i framställningen om det sistnämnda brottet bestraffas med ett års frihetsstraff eller lägre, under förutsättning att alla andra krav för utlämning är uppfyllda.

3. Vid tillämpning av denna artikel skall ett brott betraktas som ett brott som kan leda till utlämning

- a) oavsett om brottet enligt lagstiftningen i den ansökande och i den anmodade staten tillhör samma brottskategori eller beskrivs med samma terminologi,
- b) oavsett om det i Amerikas förenta staters federala lagstiftning för detta brott krävs att man påvisar till exempel transport mellan delstater eller användning av post eller andra hjälpmedel som berör handeln mellan delstater eller utrikes-handeln, eftersom detta endast är av betydelse för att ge behörighet åt en federal domstol i Amerikas förenta stater, samt
- c) i brottmål som rör skatter, tullar, valutakontroll och import eller export av varor, oavsett om det i den ansökande och i den anmodade statens lagstiftning föreskrivs samma typer av skatter, tullar eller kontroller av valuta, eller av import eller export av samma typer av varor.

4. Om brottet har begåtts utanför den ansökande statens territorium, skall utlämning beviljas med förbehåll för de övriga tillämpliga kraven för utlämning, om den anmodade statens lagstiftning föreskriver straff för ett brott som begåtts utanför dess territorium under liknande omständigheter. Om den anmodade statens lagstiftning inte föreskriver straff för ett brott som begåtts utanför dess territorium under liknande omständigheter, får den verkställande myndigheten i den anmodade staten skönsmässigt bevilja utlämning under förutsättning att samtliga andra tillämpliga krav för utlämning är uppfyllda.

Artikel 5

Översändande av och vidimering av handlingar

1. Framställningar om utlämning och handlingar som stöder dessa skall översändas på diplomatisk väg, inbegripet översändande enligt artikel 7.

2. Handlingar som är försedda med certifikat eller sigill från justitieministeriet eller det ministerium som ansvarar för utrikespolitiken i den ansökande staten, skall godtas vid utlämningsförfaranden i den anmodade medlemsstaten utan ytterligare certifiering, bestyrkande, vidimering eller annan legalisering.

Artikel 6

Översändande av framställningar om provisoriskt anhållande

Framställningar om provisoriskt anhållande får, som ett alternativ till den diplomatiska vägen, översändas direkt mellan justitieministerierna i den ansökande och den anmodade staten. Vägen över Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol) får också användas för att översända en sådan framställning.

Artikel 7

Översändande av handlingar efter provisoriskt anhållande

1. Om den person vars utlämning begärs är provisoriskt anhållen i den anmodade staten, får den ansökande staten uppfylla sin förpliktelse att översända framställningen om utlämning och de handlingar som stöder denna på diplomatisk väg i enlighet med artikel 5.1 genom att lämna in framställningen och de handlingar som stöder denna till den anmodade statens ambassad i den ansökande staten. I detta fall skall det datum ambassaden mottog en sådan framställning anses vara det datum den anmodade staten mottog framställningen för tillämpningen av eventuella tidsfrister som skall iakttas enligt det tillämpliga utlämningsfördraget, för att personen skall kunna hållas i fortsatt förvar.

2. Om en medlemsstat vid tidpunkten för detta avtals undertecknande på grund av den etablerade nationella rättstraditionen som är tillämplig vid den tidpunkten, inte kan vidta de åtgärder som avses i punkt 1, skall denna artikel inte vara tillämplig förrän den medlemsstaten och Amerikas förenta stater enas om att så skall ske genom utväxling av en diplomatisk not.

Artikel 8

Kompletterande information

1. Den anmodade staten får kräva att den ansökande staten lämnar ytterligare information inom en rimlig tidsfrist som den anmodade staten fastställer, om den anser att den information som lämnats som stöd för framställningen om utlämning inte är tillräcklig för att uppfylla kraven i det tillämpliga utlämningsavtalet.

2. Sådan kompletterande information får begäras och lämnas direkt mellan justitieministerierna i de berörda staterna.

Artikel 9

Tillfälligt överlämnande

1. Om en framställning om utlämning beviljas när det gäller en person som är föremål för ett rättsligt förfarande eller avtjänar ett straff i den anmodade staten, kan den staten tillfälligt överlämna personen till den ansökande staten för att lagföras.

2. Den överlämnade personen skall hållas i förvar i den ansökande staten och skall återbördas till den anmodade staten när förfarandena mot honom/henne har avslutats, i enlighet med villkor som skall fastställas genom ömsesidig överenskomelse mellan den ansökande och den anmodade staten. Den tid som har tillbringats i förvar på den ansökande statens territorium under lagföring i den staten får dras av från den strafftid som återstår att avtjäna i den anmodade staten.

Artikel 10

Framställningar om utlämning eller överlämnande som görs av flera stater

1. Om den anmodade staten mottar framställningar från den ansökande staten och från någon annan stat eller andra stater om utlämning av samma person, antingen för samma brott eller för olika brott, skall den verkställande myndigheten i den anmodade staten avgöra till vilken stat den skall utlämna personen, om den beslutar att över huvud taget utlämna personen.

2. Om en anmodad medlemsstat mottar en framställning om utlämning från Amerikas förenta stater och en framställning om överlämnande i enlighet med den europeiska arresteringsordern av samma person, antingen för samma brott eller för olika brott, skall den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten avgöra till vilken stat den skall utlämna personen, om den beslutar att över huvud taget utlämna personen. För detta ändamål skall den behöriga myndigheten vara den anmodade medlemsstatens verkställande myndighet, om beslut om konkurrerande framställningar fattas av den myndigheten i enlighet med det gällande bilaterala utlämningsavtalet mellan Amerikas förenta stater och medlemsstaten. Om det bilaterala utlämningsavtalet inte innehåller några bestämmelser om detta skall den behöriga myndigheten utses av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 19.

3. När den anmodade staten fattar sitt beslut i enlighet med punkterna 1 och 2 skall den beakta alla relevanta omständigheter, även, men inte uteslutande, omständigheter som anges i tillämpligt utlämningsavtal, och om de inte anges där, följande omständigheter:

- a) Huruvida framställningarna gjorts i enlighet med ett avtal.
- b) De orter där de enskilda brotten begicks.
- c) De ansökande staternas respektive intressen.
- d) Brottens svårhetsgrad.
- e) Offrets nationalitet.

f) Möjligheten till utlämning på ett senare stadium mellan de ansökande staterna.

g) Den kronologiska ordning i vilken framställningarna från de ansökande staterna mottogs.

Artikel 11

Förenklade utlämningsförfaranden

Om den eftersökte samtycker till att överlämnas till den ansökande staten, får den anmodade staten i enlighet med de principer och förfaranden som gäller i dess rättssystem överlämna honom/henne så snabbt som möjligt utan ytterligare förfaranden. Den eftersöktes samtycke kan innefatta att han/hon går med på att avstå från skydd under specialitetsregeln.

Artikel 12

Transitering

1. En medlemsstat får tillåta transport genom sitt territorium av en person som skall överlämnas till Amerikas förenta stater av tredje stat, eller av Amerikas förenta stater till tredje stat. Amerikas förenta stater får tillåta transport genom sitt territorium av en person som skall överlämnas till en medlemsstat av tredje stat, eller av en medlemsstat till tredje stat.

2. En framställning om transitering skall göras på diplomatisk väg eller direkt mellan United States Department of Justice och den berörda medlemsstatens justitieministerium. Vägen över Interpol får också användas för att översända en sådan framställning. Framställningen skall innehålla en beskrivning av den person som transporteras och en kort redogörelse för fallet. Personen skall under transiteringen hållas i förvar.

3. Tillstånd krävs inte när flygtransport används och ingen landning på transiteringsstatens territorium planeras. Om en icke planerad landning sker, kan den stat i vilken den icke planerade landningen sker kräva en framställning om transitering i enlighet med punkt 2. Alla åtgärder som är nödvändiga för att hindra personen från att rymma skall vidtas tills transiteringen verkställs, om framställningen om transitering mottas inom 96 timmar efter den icke planerade landningen.

Artikel 13

Dödsstraff

Om det brott för vilket utlämning begärs är belagt med dödsstraff enligt lagstiftningen i den ansökande staten men inte enligt lagstiftningen i den anmodade staten, får den anmodade staten bevilja utlämning på villkor att den eftersökte inte skall ådömas dödsstraff, eller, om den ansökande staten av formella skäl inte kan uppfylla detta villkor, på villkor att dödsstraff som utdömts inte skall verkställas. Om den ansökande staten godtar utlämning med förbehåll för villkoren enligt denna artikel, skall den anses uppfylla villkoren för utlämning. Om den ansökande staten inte godtar villkoren, får framställningen om utlämning avslås.

Artikel 14

Känslig information i en framställning

Om den ansökande staten överväger att överlämna särskilt känslig information som stöd för sin framställning om utlämning, kan den samråda med den anmodade staten för att avgöra i vilken utsträckning det är möjligt för den anmodade staten att skydda informationen. Om den anmodade staten inte kan skydda informationen på det sätt som den ansökande staten eftersträvar, får den ansökande staten avgöra huruvida informationen skall överlämnas trots detta.

Artikel 15

Samråd

De avtalsslutande parterna skall i förekommande fall samråda för att möjliggöra att detta avtal utnyttjas så effektivt som möjligt och även för att underlätta lösningen av tvister om tolkningen eller tillämpningen av avtalet.

Artikel 16

Tidsmässig tillämpning

1. Detta avtal skall tillämpas på brott som begås såväl före som efter avtalets ikraftträdande.
2. Detta avtal skall tillämpas på framställningar om utlämning som görs efter avtalets ikraftträdande. Artiklarna 4 och 9 skall emellertid tillämpas på framställningar som inte har avgjorts i en anmodad stat vid den tidpunkt då avtalet träder i kraft.

Artikel 17

Icke-avvikelse

1. Detta avtal skall inte hindra den anmodade staten att åberopa skäl för vägran rörande en omständighet som inte regleras av detta avtal men som omfattas av ett gällande bilateralt utlämningsavtal mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater.
2. Om de konstitutionella principerna, eller de bindande slutliga rättsliga avgörandena, i den anmodade staten utgör ett hinder för staten att fullgöra sin skyldighet till utlämning och detta avtal eller det gällande bilaterala avtalet inte tillhandahåller någon lösning i ärendet, skall samråd äga rum mellan den anmodade och den ansökande staten.

Artikel 18

Framtida bilaterala utlämningsavtal med medlemsstater

Detta avtal skall inte utesluta att bilaterala avtal mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater ingås efter detta avtals ikraftträdande, förutsatt att de är förenliga med detta avtal.

Artikel 19

Utsedd myndighet och underrättelse

Europeiska unionen skall underrätta Amerikas förenta stater om vilken myndighet som utsetts enligt artikel 2.3 och artikel 10.2, innan den utväxling av skriftliga instrument som avses i artikel 3.2 äger rum mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater.

Artikel 20

Territoriell tillämpning

1. Detta avtal skall
 - a) gälla för Amerikas förenta stater,
 - b) när det gäller Europeiska unionen
 - gälla för medlemsstaterna,
 - gälla för territorier för vilkas yttre förbindelser en medlemsstat ansvarar, eller länder som inte är medlemsstater men för vilka en medlemsstat har andra skyldigheter avseende yttre förbindelser, om de avtalsslutande parterna enas om detta genom utväxling av en diplomatisk not som vederbörligen bekräftas av den berörda medlemsstaten.
2. Tillämpningen av detta avtal på ett territorium eller land till vilket utvidgning har ägt rum i enlighet med punkt 1 b, kan avslutas sex månader i förväg av endera avtalsslutande parten genom en skriftlig anmälan på diplomatisk väg till den andra avtalsslutande parten, som vederbörligen bekräftas av den berörda medlemsstaten och Amerikas förenta stater.

Artikel 21

Översyn

De avtalsslutande parterna har enats om att genomföra en översyn av detta avtal när det är nödvändigt, och under alla omständigheter senast fem år efter dess ikraftträdande. Översynen skall i synnerhet röra avtalets genomförande i praktiken och kan även omfatta sådana frågor som vilka konsekvenser innehållet i detta avtal, inklusive artikel 10, får för Europeiska unionens vidare utveckling.

Artikel 22

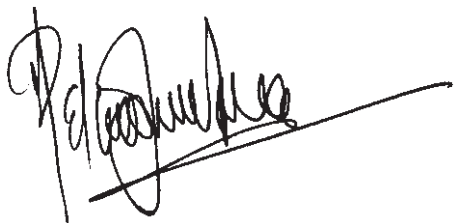
Ikraftträdande och upphörande

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen efter den tredje månaden efter den dag då de avtalsslutande parterna har utväxlat instrument som anger att de har avslutat sina interna förfaranden i detta syfte. Dessa instrument skall även ange att de åtgärder som anges i artikel 3.2 har avslutats.
2. En avtalsslutande part kan säga upp avtalet när som helst genom en skriftlig anmälan till den andra parten, varvid uppsägningen får verkan sex månader efter dagen för anmälan.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Som skedde i Washington D.C. den tjugofemte juni tjugohundratre i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar

Förklarande not om avtalet om utlämning mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater

Denna förklarande not återspeglar överenskommelser mellan de avtalsslutande parterna om tillämpningen av vissa bestämmelser i avtalet om utlämning mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater (nedan kallat "avtalet").

Beträffande artikel 10

Artikel 10 är inte avsedd att påverka förpliktelserna för de stater som är parter i Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och inte heller att påverka Amerikas förenta staters rättigheter i egenskap av stat som inte är part när det gäller Internationella brottmålsdomstolen.

Beträffande artikel 18

I artikel 18 föreskrivs det att detta avtal inte skall utesluta att bilaterala avtal mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater ingås efter detta avtals ikraftträdande, förutsatt att de är förenliga med detta avtal.

Om någon bestämmelse i detta avtal ger upphov till en tillämpningssvårighet för antingen en eller flera medlemsstater eller Amerikas förenta stater bör en sådan svårighet i första hand om möjligt lösas genom samråd mellan den eller de berörda medlemsstaterna och Amerikas förenta stater, eller, om så är lämpligt, genom de samrådsförfaranden som anges i detta avtal. När det inte är möjligt att hantera en sådan tillämpningssvårighet uteslutande genom samråd, är det förenligt med avtalet att låta framtida bilaterala avtal mellan den eller de berörda medlemsstaterna och Amerikas förenta stater fastställa en operativt genomförbar alternativt reglering som uppnår syftet med den särskilda bestämmelse i förhållande till vilken svårigheten har uppstått.

AVTAL
om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater

INNEHÅLL

Ingress

Artikel 1	Mål och syfte
Artikel 2	Definitioner
Artikel 3	Tillämpningsområde för detta avtal i förhållande till bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp med medlemsstater och om sådana avtal saknas
Artikel 4	Identifiering av bankinformation
Artikel 5	Gemensamma utredningsgrupper
Artikel 6	Videokonferens
Artikel 7	Påskyndat översändande av framställningar
Artikel 8	Ömsesidig rättslig hjälp till administrativa myndigheter
Artikel 9	Begränsningar av användningen för att skydda personuppgifter och andra uppgifter
Artikel 10	Den ansökande statens begäran om sekretess
Artikel 11	Samråd
Artikel 12	Tidsmässig tillämpning
Artikel 13	Icke-avvikelse
Artikel 14	Framtida bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp som ingås med medlemsstater
Artikel 15	Utsedd myndighet och underrättelse
Artikel 16	Territoriell tillämpning
Artikel 17	Översyn
Artikel 18	Ikraftträdande och upphörande

Förklarande not

EUROPEISKA UNIONEN OCH AMERIKAS FÖRENTA STATER,

SOM ÖNSKAR att ytterligare underlätta samarbetet mellan Amerikas förenta stater och Europeiska unionens medlemsstater,

SOM ÖNSKAR bekämpa brottslighet på ett effektivare sätt för att skydda sina demokratiska samhällen och gemensamma värderingar,

SOM VEDERBÖRLIGEN BEAKTAR den enskildes rättigheter och rättsstatsprincipen,

SOM BEAKTAR de garantier i sina respektive rättssystem som ger en åtalad person rätt till en rättvis rättegång, inbegripet rätt att rannsakas av en opartisk domstol inrättad i enlighet med lagstiftningen,

SOM ÖNSKAR ingå ett avtal om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål och syfte

De avtalsslutande parterna förpliktar sig att, i enlighet med bestämmelserna i detta avtal, förbättra samarbetet och ömsesidig rättslig hjälp.

Artikel 2

Definitioner

1. *avtalsslutande parter*: Europeiska unionen och Amerikas förenta stater.
2. *medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen.

Artikel 3

Tillämpningsområde för detta avtal i förhållande till bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp med medlemsstater och om sådana avtal saknas

1. Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, och Amerikas förenta stater skall se till att bestämmelserna i detta avtal tillämpas i förhållande till de bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater som är i kraft dagen för detta avtals ikraftträdande, på följande villkor:

- a) Artikel 4 skall tillämpas för att göra det möjligt att identifiera konton och ekonomiska transaktioner utöver det bemyndigande som redan föreskrivs enligt bestämmelserna i bilaterala avtal.
- b) Artikel 5 skall tillämpas för att tillåta upprättande av och verksamhet för gemensamma utredningsgrupper utöver det bemyndigande som redan föreskrivs enligt bestämmelserna i bilaterala avtal.
- c) Artikel 6 skall tillämpas för att tillåta upptagning av vittnesmål från en person i den anmodade staten genom användning av videoöverföringsteknik mellan den ansökande och de anmodade staterna utöver det bemyndigande som redan föreskrivs enligt bestämmelserna i bilaterala avtal.

d) Artikel 7 skall tillämpas för att göra det möjligt att använda snabba kommunikationsmedel utöver det bemyndigande som redan föreskrivs enligt bestämmelserna i bilaterala avtal.

e) Artikel 8 skall tillämpas för att tillåta ömsesidig rättslig hjälp till de berörda administrativa myndigheterna utöver det bemyndigande som redan föreskrivs enligt bestämmelserna i bilaterala avtal.

f) Med förbehåll för artikel 9.4 och 9.5 skall artikel 9 tillämpas i stället för, eller i avsaknad av, bilaterala avtalsbestämmelser som reglerar begränsningar av användningen av information eller bevismaterial som lämnas till den ansökande staten och som reglerar villkoren för eller vägran att lämna hjälp på grunder som rör dataskydd.

g) Artikel 10 skall tillämpas i avsaknad av bilaterala avtalsbestämmelser som reglerar under vilka omständigheter en ansökande stat kan ansöka om att få framställningen belagd med sekretess.

2. a) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, skall se till att varje medlemsstat bekräftar att dess gällande bilaterala avtal med Amerikas förenta stater om ömsesidig rättslig hjälp skall tillämpas på det sätt som anges i denna artikel, i ett skriftligt instrument mellan medlemsstaten och Amerikas förenta stater.

b) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, skall se till att nya medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen efter detta avtals ikraftträdande och som har bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp med Amerikas förenta stater vidtar de åtgärder som avses i led a.

c) De avtalsslutande parterna skall sträva efter att fullfölja det förfarande som anges i led b före den beräknade anslutningen av en ny medlemsstat, eller snarast möjligt därefter. Europeiska unionen skall till Amerikas förenta stater meddela dagen för den nya medlemsstatens anslutning.

3. a) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, och Amerikas förenta stater skall även se till att bestämmelserna i detta avtal tillämpas i avsaknad av ett gällande bilateralt avtal om ömsesidig rättslig hjälp mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater.

b) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, skall se till att sådana medlemsstater i ett skriftligt instrument mellan den berörda medlemsstaten och Amerikas förenta stater bekräftar tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal.

c) Europeiska unionen, enligt Fördraget om Europeiska unionen, skall se till att de nya medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen efter detta avtals ikraftträdande och som inte har bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp med Förenta staterna vidtar de åtgärder som avses i led b.

4. Om det förfarande som avses i punkterna 2 b och 3 c inte har slutförts dagen för anslutningen, skall bestämmelserna i detta avtal gälla i förbindelserna mellan Amerikas förenta stater och den nya medlemsstaten från och med den dag de har underrättat varandra och Europeiska unionen om att deras interna förfaranden i detta syfte har slutförts.

5. De avtalsslutande parterna är eniga om att syftet med detta avtal endast är ömsesidig rättslig hjälp mellan de berörda staterna. Bestämmelserna i detta avtal medför inga rättigheter för en enskild person att erhålla, undertrycka eller utesluta bevis eller förhindra att en framställning verkställs, inte heller att utöka eller begränsa rättigheter som annars skulle gälla enligt nationell lagstiftning.

Artikel 4

Identifiering av bankinformation

1. a) Den anmodade staten skall, i överensstämmelse med villkoren i denna artikel, efter en framställning från den ansökande staten snabbt förvissa sig om huruvida bankerna på den anmodade statens territorium innehåller information om huruvida en identifierad fysisk eller juridisk person som misstänks eller anklagas för ett brott är innehavare av ett eller flera bankkonton. Den anmodade staten skall genast meddela den ansökande staten resultaten av sina undersökningar.
- b) De åtgärder som avses i led a kan även vidtas för att identifiera
 - i) information som rör fysiska eller juridiska personer som fällts för eller på annat sätt varit inblandade i brott,
 - ii) information som andra finansinstitut än banker innehåller, eller
 - iii) ekonomiska transaktioner utan samband med konton.
2. En framställning om information enligt punkt 1 skall innehålla följande:
 - a) Identiteten på den fysiska eller juridiska person som är relevant för att finna kontona eller transaktionerna.
 - b) Tillräcklig information för att den behöriga myndigheten i den anmodade staten
 - i) skäligen skall kunna misstänka att den berörda fysiska eller juridiska personen är inblandad i brott och att banker eller annat finansinstitut än bank på den anmodade statens territorium kan innehålla den begärda informationen, och
 - ii) skall kunna anta att den information som eftersträvas gäller brottsutredningen eller lagföringen.
 - c) I möjligaste mån information om vilken bank eller annat finansinstitut än bank som kan beröras och annan tillgänglig information som kan bidra till att minska utredningens omfattning.

3. Framställningar om hjälp enligt denna artikel skall översändas mellan

- a) de centrala myndigheter som ansvarar för ömsesidig rättslig hjälp i medlemsstaterna eller de nationella myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för att utreda eller beivra brott och som har utsetts i enlighet med artikel 15.2, och
- b) de nationella myndigheter i Förenta staterna som ansvarar för att utreda eller beivra brott och som har utsetts i enlighet med artikel 15.2.

Efter ikraftträdandet av detta avtal får de avtalsslutande parterna genom utväxling av diplomatiska noter enas om att ändra de kanaler genom vilka framställningar enligt denna artikel görs.

4. a) Med förbehåll för led b får en stat enligt artikel 15 inskränka sin skyldighet att lämna hjälp enligt denna artikel till följande:
 - i) Straffbara brott enligt såväl den anmodade som den ansökande statens lagstiftning.
 - ii) Brott som medför en påföljd som innebär frihetsstraff eller annan frihetsberövande åtgärd på minst fyra år i den ansökande staten och minst två år i den anmodade staten.
 - iii) Angivna grova straffbara brott enligt såväl den anmodade som den ansökande statens lagstiftning.
- b) En stat som inskränker sin skyldighet enligt led a ii eller a iii skall åtminstone möjliggöra identifiering av konton som kopplas till terroristverksamhet och tvätt av vinning som skapats genom omfattande grov brottslig verksamhet som är straffbar enligt såväl den anmodade som den ansökande statens lagstiftning.
5. Hjälp får inte vägras enligt denna artikel med hänvisning till banksekretess.
6. Den anmodade staten skall besvara en framställning om att uppvisa förteckning över konton eller transaktioner som identifierats enligt denna artikel i överensstämmelse med bestämmelserna i det tillämpliga avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är i kraft mellan de berörda staterna eller, i avsaknad av ett sådant avtal, i överensstämmelse med kraven i dess nationella lagstiftning.
7. De avtalsslutande parterna skall vidta åtgärder för att undvika att anmodade stater åläggs mycket stora bördor genom denna artikel. Om resultatet ändå blir mycket stora bördor för den anmodade staten, inbegripet för banker eller genom användning av de kommunikationskanaler som anges i denna artikel, skall de avtalsslutande parterna omedelbart samråda för att underlätta tillämpningen av denna artikel och även för att vidta de åtgärder som kan krävas för att minska aktuella och framtida bördor.

Artikel 5

Gemensamma utredningsgrupper

1. De avtalsslutande parterna skall, i den utsträckning de inte redan har gjort detta, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att möjliggöra att gemensamma utredningsgrupper kan inrättas och verka på varje medlemsstats respektive Amerikas förenta staters territorium, i syfte att underlätta brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som berör en eller flera medlemsstater och Amerikas förenta stater, om den berörda medlemsstaten eller Amerikas förenta stater anser det vara lämpligt.

2. De förfaranden enligt vilka gruppen skall fungera, t.ex. sammansättning, varaktighet, plats, organisation, uppgifter, syfte samt villkor för deltagande av medlemmar från en medlemsstat i utredningar som sker på en annan medlemsstats territorium, skall överenskommas mellan de berörda behöriga myndigheter som ansvarar för utredning eller beivrande av brott, så som fastställts av de respektive berörda staterna.

3. De berörda behöriga myndigheter som har utsetts av respektive stat skall kommunicera direkt om inrättande av sådana grupper och deras verksamhet, men om komplexiteten är ovanligt stor, eller om omfattningen eller andra rådande omständigheter anses nödvändiggöra en mer central samordning om några eller samtliga aspekter, får staterna enas om andra lämpliga kommunikationskanaler för detta ändamål.

4. När den gemensamma utredningsgruppen behöver vidta utredningsåtgärder i någon av de stater som inrättat gruppen, får en medlem av gruppen från den staten be sitt eget lands behöriga myndigheter att genomföra dessa åtgärder utan att de övriga staterna behöver lämna in en framställning om ömsesidig rättslig hjälp. Den rättsliga standard som krävs för att få till stånd åtgärden i den staten skall vara den standard som tillämpas på nationell utredningsverksamhet.

Artikel 6

Videokonferens

1. De avtalsslutande parterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra användning av teknik för videoöverföring mellan varje medlemsstat och Amerikas förenta stater för att i ett förfarande där ömsesidig rättslig hjälp kan ges ta upp vittnesmål från ett vittne eller en expert i den anmodade staten, i den mån sådan hjälp för närvarande inte är möjlig. I den mån de inte anges särskilt i denna artikel, skall de närmare villkoren för förfarandet överensstämma med de villkor som föreskrivs enligt det tillämpliga avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är i kraft mellan de berörda staterna, eller enligt den anmodade statens lagstiftning, beroende på vilket som är tillämpligt.

2. Såvida inte den ansökande och den anmodade staten enas om något annat, skall den ansökande staten stå för kostnaderna i samband med installationen och skötseln av videoöverföringen. Övriga kostnader som uppstår medan hjälpen lämnas

(inklusive kostnader i samband med deltagarnas resor i den anmodade staten) skall bestridas i överensstämmelse med de tillämpliga bestämmelserna i det avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är i kraft mellan de berörda staterna eller, i avsaknad av ett sådant avtal, såsom den ansökande och den anmodade staten överenskommer.

3. Den ansökande och den anmodade staten får samråda för att underlätta lösningen av sådana juridiska, tekniska eller logistiska problem som kan uppstå när framställningen verkställs.

4. Utan att det påverkar behörigheten enligt den ansökande statens lag skall avsiktligt felaktiga utsagor eller andra fel som begås av vittnet eller experten under videokonferensen kunna bestraffas i den anmodade staten på samma sätt som om de begåtts under nationella rättsliga förfaranden.

5. Denna artikel skall inte påverka användningen av andra, enligt tillämpligt avtal eller tillämplig lagstiftning, tillgängliga metoder för upptagning av vittnesmål i den anmodade staten.

6. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av sådana bestämmelser i bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp mellan medlemsstater och Amerikas förenta stater som nödvändiggör eller tillåter användning av videokonferens teknik för andra syften än som anges i punkt 1, inklusive för identifiering av personer eller föremål eller upptagning av utsagor för en utredning. Om detta inte redan föreskrivs i ett tillämpligt avtal eller i tillämplig lagstiftning, får en stat tillåta användning av videokonferens teknik i sådana fall.

Artikel 7

Påskyndat översändande av framställningar

Framställningar om ömsesidig rättslig hjälp och meddelanden i samband med dessa får översändas genom snabba kommunikationsmedel, inbegripet fax och e-post, varvid en formell bekräftelse skall följa om den anmodade staten kräver detta. Den anmodade staten får besvara framställningen genom sådana snabba kommunikationsmedel.

Artikel 8

Ömsesidig rättslig hjälp till administrativa myndigheter

1. Ömsesidig rättslig hjälp skall även lämnas till en nationell administrativ myndighet som utreder beteenden som kan bli föremål för åtal eller som kan överföras till brottsutredande myndigheter eller åklagarmyndigheter i enlighet med dess specifika administrativa eller författningsmässiga bemyndigande för detta. Ömsesidig rättslig hjälp kan även lämnas till andra administrativa myndigheter under sådana förhållanden. Hjälp skall inte lämnas i ärenden som den administrativa myndigheten inte förväntar sig skall leda till åtal eller, i tillämpliga fall, hänskjutas till domstol.

2. a) En framställning om hjälp enligt denna artikel skall översändas mellan de centrala myndigheter som utsetts enligt det bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är i kraft mellan de berörda staterna, eller mellan andra myndigheter som de centrala myndigheterna har enats om.

b) Om ett avtal saknas skall framställningar översändas mellan United States Department of Justice och justitieministeriet, eller, enligt artikel 15.1, ett jämförbart ministerium i den berörda medlemsstaten vilket ansvarar för översändandet av framställningar om ömsesidig rättslig hjälp, eller mellan andra myndigheter som Department of Justice och ministeriet enas om.

3. De avtalsslutande parterna skall vidta åtgärder för att undvika att anmodade stater genom tillämpning av denna artikel åläggs mycket stora bördor. Om resultatet ändå blir mycket stora bördor för den anmodade staten, skall de avtalsslutande parterna omedelbart samråda för att underlätta tillämpningen av denna artikel, bland annat genom att vidta sådana åtgärder som kan krävas för att minska aktuella och framtida bördor.

Artikel 9

Begränsningar av användningen för att skydda personuppgifter och andra uppgifter

1. Den ansökande staten får använda bevismaterial eller information som erhållits från den anmodade staten

- a) vid sina brottsutredningar och rättsliga förfaranden,
- b) för att förebygga ett överhängande och allvarligt hot mot sin allmänna säkerhet,
- c) för rättsliga eller administrativa förfaranden som inte gäller brottmål men som är direkt kopplade till de utredningar eller förfaranden,
 - i) som anges i led a, eller
 - ii) för vilka ömsesidig rättslig hjälp lämnats enligt artikel 8,
- d) för varje annat ändamål, om informationen eller bevismaterialet har offentliggjorts inom ramen för de förfaranden för vilka de överlämnats, eller i någon av de situationer som anges i led a, b och c, samt
- e) för varje annat ändamål, endast med föregående samtycke från den anmodade staten.

2. a) Denna artikel skall inte hindra den anmodade staten från att införa ytterligare villkor i ett särskilt fall, om den särskilda framställningen om hjälp inte kan uppfyllas utan dessa villkor. Om ytterligare villkor har införts i enlighet med detta led, får den anmodade staten begära att den ansökande staten lämnar upplysning om hur bevismaterialet eller informationen används.

b) Den anmodade staten får inte införa allmänna begränsningar beträffande den ansökande statens rättsliga standarder för behandling av personuppgifter som ett villkor enligt led a för att tillhandahålla bevismaterial eller information.

3. Om den anmodade staten efter att ha lämnat uppgifter till den ansökande staten blir medveten om förhållanden som kan ge den anledning att i ett särskilt fall kräva ett ytterligare villkor, kan den anmodade staten samråda med den ansökande staten för att avgöra i vilken mån bevismaterialet och informationen kan skyddas.

4. En anmodad stat får i stället för denna artikel tillämpa den bestämmelse om begränsningar av användningen som återfinns i det tillämpliga bilaterala avtalet om ömsesidig rättslig hjälp, om detta medför att användningen av information och bevismaterial begränsas i mindre utsträckning än genom denna artikel.

5. Om ett bilateralt avtal om ömsesidig rättslig hjälp som är i kraft mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater den dag detta avtal undertecknas ger möjlighet att begränsa skyldigheten att lämna hjälp som rör vissa skattebrott, får den berörda medlemsstaten vid den utväxling av skriftliga instrument med Amerikas förenta stater som beskrivs i artikel 3.2 ange att medlemsstaten kommer att fortsätta att tillämpa bestämmelsen om begränsningar av användningen enligt det avtalet.

Artikel 10

Den ansökande statens begäran om sekretess

Den anmodade staten skall göra sitt yttersta för att iaktta sekretess i fråga om en framställning och dess innehåll, om den ansökande staten begär detta. Om en framställning inte kan verkställas utan att den begärda sekretessen bryts, skall den centrala myndigheten i den anmodade staten informera den ansökande staten, som sedan skall avgöra huruvida framställningen likväl bör verkställas.

Artikel 11

Samråd

De avtalsslutande parterna skall i förekommande fall samråda för att möjliggöra att detta avtal utnyttjas så effektivt som möjligt och även för att underlätta lösningen av tvister om tolkningen eller tillämpningen av avtalet.

Artikel 12

Tidsmässig tillämpning

1. Detta avtal skall tillämpas på brott som begås såväl före som efter avtalets ikraftträdande.

2. Detta avtal skall tillämpas på framställningar om ömsesidig rättslig hjälp som görs efter avtalets ikraftträdande. Artiklarna 6 och 7 i avtalet skall emellertid tillämpas på framställningar som inte har avgjorts i en anmodad stat vid den tidpunkt då avtalet träder i kraft.

Artikel 13

Icke -avvikelse

Med förbehåll för artikel 4.5 och artikel 9.2 b skall detta avtal inte hindra den anmodade staten från att åberopa skäl för att vägra hjälp med hänvisning till ett bilateralt avtal om ömsesidig rättslig hjälp eller, i avsaknad av ett avtal, sina tillämpliga rättsliga principer, inbegripet om verkställandet av framställningen skulle kunna skada dess suveränitet, säkerhet, allmänna ordning eller andra väsentliga intressen.

Artikel 14

Framtida bilaterala avtal om ömsesidig rättslig hjälp som ingås med medlemsstater

Detta avtal skall inte utesluta att bilaterala avtal mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater ingås efter detta avtals ikraftträdande, förutsatt att de är förenliga med detta avtal.

Artikel 15

Utsedd myndighet och underrättelse

1. Om något annat ministerium än justitieministeriet har utsetts i enlighet med artikel 8.2 b skall Europeiska unionen underrätta Amerikas förenta stater om vilket ministerium som utsetts, innan den utväxling av skriftliga instrument mellan Amerikas förenta stater och medlemsstaterna som avses i artikel 3.3 äger rum.

2. De avtalsslutande parterna skall, på grundval av samråd dem emellan om vilka nationella myndigheter som skall utses i enlighet med artikel 4.3 för att ansvara för utredning och beivrande av brott, underrätta varandra om vilka nationella myndigheter de på så sätt har utsett, innan den utväxling av skriftliga instrument som avses i artikel 3.2 och 3.3 äger rum mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater. Europeiska unionen skall före utväxlingen underrätta Amerikas förenta stater om vilka centrala myndigheter enligt artikel 4.3 som utsetts när det gäller medlemsstater som inte har ingått något avtal om ömsesidig rättslig hjälp med Amerikas förenta stater.

3. De avtalsslutande parterna skall underrätta varandra om eventuella begränsningar som åberopas enligt artikel 4.4, innan den utväxling av skriftliga instrument som avses i artikel 3.2 och 3.3 äger rum mellan medlemsstaterna och Amerikas förenta stater.

Artikel 16

Territoriell tillämpning

1. Detta avtal skall

a) gälla för Amerikas förenta stater,

b) när det gäller Europeiska unionen

— gälla för medlemsstaterna,

— gälla för territorier för vilkas yttre förbindelser en medlemsstat ansvarar, eller länder som inte är medlemsstater men för vilka en medlemsstat har andra skyldigheter avseende yttre förbindelser, om de avtalsslutande parterna enas om detta genom utväxling av en diplomatisk not som vederbörligen bekräftas av den berörda medlemsstaten.

2. Tillämpningen av detta avtal på ett territorium eller land till vilket utvidgning har ägt rum i enlighet med punkt 1 b, kan avslutas sex månader i förväg av endera avtalsslutande parten genom en skriftlig anmälan på diplomatisk väg till den andra avtalsslutande parten, som vederbörligen bekräftas av den berörda medlemsstaten och Amerikas förenta stater.

Artikel 17

Översyn

De avtalsslutande parterna har enats om att genomföra en översyn av detta avtal senast fem år efter dess ikraftträdande. Översynen skall i synnerhet röra avtalets genomförande i praktiken och kan även omfatta sådana frågor som vilka konsekvenser innehållet i detta avtal får för Europeiska unionens vidare utveckling.

Artikel 18

Ikraftträdande och upphörande

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen efter den tredje månaden efter den dag då de avtalsslutande parterna utväxlat instrument som anger att de har avslutat sina interna förfaranden i detta syfte. Dessa instrument skall även ange att de åtgärder som anges i artikel 3.2 och 3.3 har avslutats.

2. En avtalsslutande part kan säga upp avtalet när som helst genom en skriftlig anmälan till den andra parten, varvid uppsägningen får verkan sex månader efter dagen för anmälan.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Som skedde i Washington D.C. den tjugofemte juni tjugohundratre i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Por la Unión Europea

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

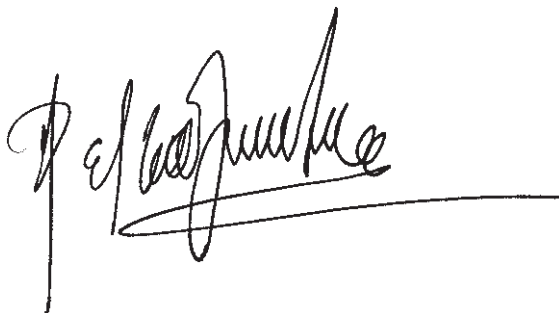
Per l'Unione europea

Voor de Europese Unie

Pela União Europeia

Euroopan unionin puolesta

På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América

For Amerikas Forenede Stater

Für die Vereinigten Staaten von Amerika

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

For the United States of America

Pour les États-Unis d'Amérique

Per gli Stati Uniti d'America

Voor de Verenigde Staten van Amerika

Pelos Estados Unidos da América

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

På Amerikas förenta staters vägnar

Förklarande not om avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater

Denna not återspeglar överenskommelser mellan de avtalsslutande parterna om tillämpningen av vissa bestämmelser i avtalet om utlämning mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater (nedan kallat "avtalet").

Beträffande artikel 8

När det gäller ömsesidig rättslig hjälp till administrativa myndigheter enligt artikel 8.1 medför den första meningen i artikel 8.1 en skyldighet att lämna ömsesidig rättslig hjälp till ansökande amerikanska federala administrativa myndigheter och ansökande nationella administrativa myndigheter i EU:s medlemsstater. I enlighet med den andra meningen i den punkten kan ömsesidig rättslig hjälp även lämnas till andra – alltså icke-federala eller lokala – administrativa myndigheter. Denna bestämmelse omfattas dock av den anmodade statens skönsmässiga bedömning.

Parterna är eniga om att ömsesidig rättslig hjälp enligt den första meningen i artikel 8.1 skall lämnas till en ansökande administrativ myndighet som vid den tid då ansökan görs genomför utredningar eller driver förfaranden i syfte att väcka åtal för brott eller hänskjuta det utredda beteendet till de behöriga lagförande myndigheterna inom ramen för sitt lagstadgade mandat i enlighet med nedanstående närmare beskrivning. Det faktum att åtal för brott övervägs vid den tid då ansökan görs utesluter inte att den myndigheten kan använda sig av andra påföljder än straffrättsliga sådana. Följaktligen kan ömsesidig rättslig hjälp som erhålls i enlighet med artikel 8.1 få den ansökande administrativa myndigheten att dra den slutsatsen att straffrättsligt förfarande eller hänskjutande till en lagförande myndighet inte är lämpligt. Dessa tänkbara konsekvenser påverkar inte de avtalsslutande parternas skyldighet att lämna hjälp enligt denna artikel.

Den ansökande administrativa myndigheten får emellertid inte utnyttja artikel 8.1 för att begära hjälp i fall då straffrättsliga förfaranden eller hänskjutande till lagförande myndigheter inte övervägs eller i frågor då det beteende som utreds inte kan bli föremål för straffrättsliga påföljder eller hänskjutande till lagförande myndigheter enligt den ansökande statens lag.

Europeiska unionen erinrar om att innehållet i avtalet för unionens del omfattas av bestämmelserna om polisiärt och rättsligt samarbete i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen och att avtalet har ingåtts inom ramen för dessa bestämmelser.

Beträffande artikel 9

Syftet med artikel 9.2 b är att garantera att rättslig hjälp endast i undantagsfall får vägras med hänvisning till skydd av personuppgifter. En sådan situation kan uppstå om vid en vägning av de viktiga intressen som berörs i ett särskilt fall (å ena sidan allmänintressen, inbegripet sund rättskipning, å andra sidan skydd av privatlivet) utlämnande av de särskilda uppgifter som begärs av den ansökande staten skulle ge upphov till svårigheter som är så grundläggande att den anmodade staten anser att de omfattas av vägran på grund av skydd av väsentliga intressen. En bred, kategorisk eller systematisk tillämpning av uppgiftsskyddsprincipen av den anmodade staten i syfte att vägra samarbete utesluts härmed. Det faktum att den ansökande och den anmodade staten har olika system för skydd av uppgifter (t.ex. att den ansökande staten inte har något som motsvarar en dataskyddsmyndighet) eller olika metoder för att skydda personuppgifter (t.ex. att den ansökande staten använder andra medel än radering för att skydda integriteten och korrektheten hos de personuppgifter som mottas av de brottsbekämpande myndigheterna) får inte i sig införas som tilläggsvillkor enligt artikel 9.2 a.

Beträffande artikel 14

I artikel 14 föreskrivs det att detta avtal inte skall utesluta att bilaterala avtal mellan en medlemsstat och Amerikas förenta stater ingås efter detta avtals ikraftträdande, förutsatt att de är förenliga med detta avtal.

Om någon bestämmelse i detta avtal ger upphov till en tillämpningssvårighet för antingen Amerikas förenta stater eller en eller flera medlemsstater bör en sådan svårighet i första hand om möjligt lösas genom samråd mellan den eller de berörda medlemsstaterna och Amerikas förenta stater eller, om så är lämpligt, genom de samrådsförfaranden som anges i detta avtal. När det inte är möjligt att hantera en sådan tillämpningssvårighet uteslutande genom samråd, är det förenligt med avtalet att låta framtida bilaterala avtal mellan den eller de berörda medlemsstaterna och Amerikas förenta stater fastställa en operativt genomförbar alternativ mekanism där syftet med den särskilda bestämmelse i förhållande till vilken svårigheten har uppstått.

RÅDETS BESLUT

av den 15 juli 2003

om det statistiska underlag som skall användas vid ändring av fördelningsnyckeln för tecknande av Europeiska centralbankens kapital

(2003/517/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 107.6 i detta, samt artikel 29.2 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska centralbanken (ECB), som bifogats fördraget (nedan kallad "stadgan"),

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut 98/382/EG ⁽⁴⁾ antog rådet regler om det statistiska underlag som skulle användas för fastställande av den ursprungliga fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital.
- (2) Enligt artikel 29.3 i stadgan skall de nationella centralbankernas vikter i fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital ändras vart femte år.
- (3) Om ett eller flera länder blir medlemsstater i Europeiska unionen, blir deras nationella centralbanker medlemmar av Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och tecknare av ECB:s kapital. De nationella centralbankernas vikt i fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital bör ändras när en eller flera nya nationella centralbanker ansluter sig till ECBS.
- (4) Det är nödvändigt att fastställa regler för tillhandahållande av det statistiska underlag som skall användas för ändringar av de nationella centralbankernas vikt i fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital.
- (5) Arten av och källorna till det underlag som skall användas samt metoden för beräkning av de nationella centralbankernas vikt i fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital bör definieras.
- (6) I rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen ⁽⁵⁾ föreskrivs en metod för gemensamma standarder, definitioner, klassificeringar

och räkenskapsregler avsedda att användas vid utarbetande av räkenskaper och sammanställningar på jämförbara grunder för gemenskapens behov samt ett program med givna tidpunkter för överlämnande för gemenskapens behov av de räkenskaper och sammanställningar som utarbetats i enlighet med den förordningen. I förordningen beaktas de senaste standarderna och den senaste utvecklingen på området för statistiska metoder, och definitionerna i förordningen skall därför användas i detta beslut.

- (7) Eftersom fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital avgör de nationella centralbankernas respektive andel av ECB:s kapital och hur stora andelar av valutareserven de skall bidra med, deras respektive röstvikt i ECB-rådet i samband med alla beslut som skall fattas med kvalificerad majoritet (enligt artikel 10.3 i stadgan) och fördelningen av ECBS monetära inkomster mellan de nationella centralbankerna, är det viktigt att deras vikt i fördelningsnyckeln beräknas exakt. Kommissionen bör därför informera de relevanta kommittéerna om det statistiska underlaget i fråga om befolkningstal och bruttonationalprodukt till marknadspriser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Syfte**

Det statistiska underlag som skall användas för att ändra de nationella centralbankernas vikt i fördelningsnyckeln för tecknande av Europeiska centralbankens (ECB) kapital skall ställas till förfogande av kommissionen enligt reglerna i detta beslut.

*Artikel 2***Befolkningstal**

1. Med befolkningstal avses totalbefolkning enligt definitionen i förordning (EG) nr 2223/96 beräknat som ett årsmedeltal och avrundat till närmaste tusental personer.

⁽¹⁾ Förslag av den 14 mars 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 3 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT C 102, 29.4.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 171, 17.6.1998, s. 33.

⁽⁵⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 359/2002 (EGT L 58, 28.2.2002, s. 1).

2. För att ändra de vikter som tilldelats de nationella centralbankerna enligt artikel 29.3 i stadgan skall underlaget i fråga om befolkningstal tas från det näst sista året före det år då fördelningsnyckeln ändras.

Artikel 3

Bruttonationalprodukt till marknadspriser

1. Med bruttonationalprodukt till marknadspriser avses bruttonationalprodukt till marknadspriser enligt definitionen i förordning (EG) nr 2223/96 för ett kalenderår och uttryckt i den nationella valutan med största möjliga noggrannhet för att göra det möjligt att beräkna de enskilda ländernas andelar med den exakthet som krävs.

2. De uppgifter om bruttonationalprodukten till marknadspriser som behövs för att ändra de vikter som tilldelats de nationella centralbankerna enligt artikel 29.3 i stadgan skall tas från de senaste fem åren före det näst sista året före det år då fördelningsnyckeln ändras.

Artikel 4

Växelkurser

1. Den årliga växelkurs som skall användas för omräkning av bruttonationalprodukten till marknadspriser skall beräknas som det aritmetiska medeltalet för de dagliga växelkurserna för alla arbetsdagar under ett kalenderår.

2. Som dagliga växelkurser skall användas de referenskurser för ecu före 1999 som sammanställts av kommissionen. För tiden från och med 1999 skall de av ECB sammanställda referenskurserna för euron användas.

Artikel 5

Beräkning och exakthet

1. En medlemsstats andel av gemenskapens befolkning skall vara dess procentuella andel av medlemsstaternas totalbefolkning.

2. En medlemsstats andel av gemenskapens BNP till marknadspriser skall vara dess procentuella andel av medlemsstaternas totala BNP till marknadspriser under en femårsperiod.

3. En nationell centralbanks vikt i fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital skall vara det aritmetiska medeltalet av den berörda medlemsstatens andelar av gemenskapens befolkning och BNP till marknadspriser.

4. Under de olika beräkningsstegen skall tillräckligt många decimaler användas för att exaktheten skall säkerställas. De nationella centralbankernas vikt i fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital skall anges med fyra decimaler.

Artikel 6

Information till kommittéer

Vad gäller underlaget i fråga om befolkningstal skall kommissionen informera Kommittén för det statistiska programmet, som inrättats genom artikel 1 i rådets beslut 89/382/EEG, Euratom av den 19 juni 1989 om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program ⁽¹⁾.

Vad gäller underlaget i fråga om BNP till marknadspriser skall kommissionen informera den kommitté som inrättats genom artikel 6 i rådets direktiv 89/130/EEG av den 13 februari 1989 om harmonisering av beräkningen av bruttonationalinkomst till marknadspriser ⁽²⁾.

Artikel 7

Nya medlemsstater

Om ett eller flera länder blir medlemsstater i Europeiska unionen och deras respektive nationella centralbanker blir en del av ECBS, skall de referensperioder som används för det statistiska underlaget i fråga om befolkningstal och bruttonationalprodukt till marknadspriser vara desamma som de som tillämpades vid den senaste vart femte år återkommande ändringen av fördelningsnyckeln enligt definitionen i artikel 29.1 och 29.3 i stadgan.

Artikel 8

Överlämnande av uppgifter

Kommissionen skall till ECB överlämna de uppgifter om befolkningstal, bruttonationalprodukt till marknadspriser och årliga växelkurser som avses i detta beslut separat för varje medlemsstat senast två månader före den dag då ändringen av de nationella centralbankernas vikt i fördelningsnyckeln för tecknande av ECB:s kapital träder i kraft.

Utfärdat i Bryssel den 15 juli 2003.

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽²⁾ EGT L 49, 21.2.1989, s. 26.

RÅDETS REKOMMENDATION
av den 15 juli 2003
om utnämning av ordförande i Europeiska centralbanken

(2003/518/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 112.2 b och artikel 122.4 i detta samt artiklarna 11.2 och 43.3 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbanks-systemet och Europeiska centralbanken.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS

att Jean-Claude Trichet utses till ordförande i Europeiska centralbanken för en mandattid om åtta år med verkan från den 1 november 2003.

Denna rekommendation skall för beslut föreläggas stats- eller regeringscheferna i de medlemsstater som har infört euron, sedan Europaparlamentet och ECB-rådet har hörts.

Denna rekommendation skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 2003.

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 mars 2003

om den stödordning som Italien (regionen Sicilien) planerar att genomföra till förmån för företags internationalisering

[delgivet med nr K(2003) 650]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/519/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 88 i EG-fördraget ⁽¹⁾,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 10 maj 2001 från Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen, diarieförd av kommissionen den 14 maj 2001 (A/33813), anmälde de italienska myndigheterna till kommissionen stödordningen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget.
- (2) Genom en skrivelse av den 15 januari 2002, SG (2002) D/228170, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende denna stödordning.
- (3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödordningen i fråga.

- (4) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från medlemsstaten eller från berörda parter. De italienska myndigheterna har inkommit med en enda skrivelse, daterad den 10 januari 2003, som gäller en aspekt på beslutet om att inleda förfarandet (närmare bestämt punkt 38 om stöd av mindre betydelse).

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

2.1 Benämning och rättslig grund

- (5) Stödet skulle beviljas av regionen Sicilien enligt stödordningen i artikel 26 i regionallag nr 32 av den 23 december 2000 om tillämpningsföreskrifter för regionala operativa programmet (POR) 2000–2006 ⁽³⁾ (nedan kallad "regionallag nr 32/2000") och ett dekret av den 22 juni 2001 ⁽⁴⁾. Artiklarna 13 och 15 i regionallag nr 32/2000 innehåller allmänna bestämmelser om stödordningen, och enligt artikel 198 skall åtgärden inte genomföras innan kommissionen har fattat beslut om anmälan.

2.2 Stödordningens syfte

- (6) Stödordningen syftar till att främja den regionala ekonomins internationalisering genom stöd till små och medelstora företag och till sammanslutningar, konsortier och gemensamma företag bildade av små och medelstora företag som är verksamma i regionen Sicilien.

2.3 Föremål

- (7) Syftet skall uppnås genom följande stödåtgärder:
 - Bidrag till investeringskostnader för genomförandet av projekt som syftar till att skapa en permanent närvaro i utlandet (mässor, utställningslokaler, representationskontor).

⁽¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 132, 4.6.2002, s. 11.

⁽³⁾ *Gazzetta ufficiale della Regione siciliana* nr 61, 23.12.2000.

⁽⁴⁾ *Gazzetta ufficiale della Regione siciliana*, del I, nr 37, 27.7.2001.

- Bidrag till igångsättningskostnaderna för konsortier mellan små och medelstora företag för genomförandet av samarbetsprojekt för internationell marknadsföring.
- (8) Dekretet av den 22 juni 2001 föreskriver andra stödåtgärder, som dock omfattas av kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse⁽⁹⁾.
- (9) Med avseende på stödåtgärderna i skäl 7 första strecksatsen i detta beslut anger dekretet av den 22 juni 2001 såsom stödberättigande de kostnader som omfattas av definitionen av investeringar (inklusive investeringar i immateriella tillgångar) i EG-lagstiftningen. Det gäller kostnader för förvärv eller hyra av lokaler, för förvärv av utrustning och för investeringar i immateriella tillgångar. I anmälningshandlingarna (före ändringarna under granskningsförfarandet) nämnde de italienska myndigheterna kvalitetscertifiering, miljöskydd, tekniska innovationer och förvärv av programvara för företagsledning bland investeringarna i immateriella tillgångar. Definitionen av investeringar i materiella tillgångar anges närmare i artikel 13 i regionallag nr 32/2000. I den artikeln föreskrivs också följande:
- Att kostnader för investeringar i immateriella tillgångar och för undersökningar och konsulttjänster inte får överstiga 25 procent av de stödberättigande kostnaderna.
 - Att ersättningsinvesteringar inte omfattas.
 - Att stödmottagaren måste behålla investeringen under fem år.
 - Att stöd till investeringar i immateriella tillgångar lämnas på villkor att stödmottagaren åtar sig att endast använda investeringen i det egna företaget under fem år.
 - Att stödsökningarna skall lämnas in innan projektet genomförs.
- (10) Med avseende på stödåtgärderna i punkt 7 andra strecksatsen i detta beslut anger dekretet av den 22 juni 2001 att alla kostnader för att bilda, sätta igång och driva konsortiet under fem år är stödberättigande. Det rör sig om kostnader för juridiskt bistånd vid bildandet av konsortiet och de allmänna omkostnader och personalkostnader som är direkt kopplade till projektets igångsättande och drift. Följande kostnader anges:
- Personalkostnader och skatter.
 - Hyreskostnader för lokaler som är avsedda för verksamheten.
 - Förvärv (även leasing) av lös egendom (utrustning och materiel).
 - Marknadsföring av de företags produkter som ingår i konsortiet och av konsortiets tjänster.
- (11) I brist på närmare upplysningar från de italienska myndigheterna kan kommissionen inte närmare avgöra vilka åtgärder och stödberättigande kostnader som omfattas av skälen 8 till 10.

2.4 Budget och stödordningens varaktighet

- (12) Stödordningen skulle tillämpas från ikraftträdandet (efter anmälningsförfarandets avslutande) till den 31 december 2006. Det årliga anslaget är något oklart angivet. I anmälningsformuläret (skrivelse av den 26 september 2001) angav de italienska myndigheterna ett anslag på ” (...) cirka 98 miljarder euro för stödordningen i artiklarna 26–36 och 39 i regionallag nr 32/2000 (...)”. Kommissionen antar att det är italienska lire som avses. Anmälan gäller dessutom bara stödordningen i artikel 26 i regionallag nr 32/2000. I artikelns andra stycke föreskrivs ett anslag på högst 120 miljarder lire.

2.5 Stödmottagare

- (13) Små och medelstora företag, också i sammanslutningar, kan få stöd. Konsortier och gemensamma företag, även i form av kooperativ, bildade av små och medelstora företag kan också komma i fråga. Stödmottagarna måste vara inskrivna i handelskamrarnas företagsregister eller i hantverksföretagsregistret. För definitionen av små och medelstora företag hänvisar bestämmelserna till EG-lagstiftningen. De italienska myndigheterna har emellertid inte klargjort om det rör sig om definitionen av små och medelstora företag i kommissionens rekommendation 96/280/EG av den 3 april 1996 om definitionen på små och medelstora företag⁽⁶⁾. Det råder också oklarhet om huruvida konsortier och gemensamma företag omfattas av definitionen av små och medelstora företag.

⁽⁶⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 4. Rekommendationen återges i utdrag i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag (EGT L 10, 13.1.2001, s. 33).

⁽⁹⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

(14) Anmälningsformuläret i den ursprungliga anmälan undantog produktion, bearbetning och saluföring av varor som anges i bilaga I till EG-fördraget samt transport-, stål-, varvs-, syntetfiber- och bilindustrin från stödordningens tillämpningsområde. I artikel 15 i regionallag nr 32/2000 föreskrivs emellertid att stödbestämmelserna gäller även de nämnda branscherna. I de sista handlingarna som skickades in och i anmälningsformuläret för de ändrade bestämmelserna anges inte längre om dessa branscher är undantagna eller inte. Det råder också oklarhet om huruvida företag i svårigheter är undantagna ⁽⁷⁾ och om stöd till finansiell omstrukturering av sådana företag. Det samma gäller investeringar i anläggningstillgångar i form av förvärv av anläggningar som har lagts ned eller skulle ha lagts ned om investeringen inte hade skett. Dessa uppgifter, som pekar åt olika håll, gör att det inte går att fastställa huruvida de nämnda branscherna, företagen och anläggningarna omfattas av stödordningen.

2.6 Stödform och stödnivå

(15) Stödet lämnas i form av bidrag.

(16) Den högsta tillåtna stödnivån för bidrag till investeringskostnaderna för genomförandet av projekt som syftar till en permanent närvaro i utlandet (mässor, utställningslokaler och representationskontor) motsvarar 35 procent nettobidragsekvivalent, med tillägg motsvarande 15 procentenheter bruttobidragsekvivalent.

(17) För bidrag till bildande och igångsättningskostnader för konsortier mellan små och medelstora företag för genomförande av samarbetsprojekt för internationell marknadsföring föreskrivs det en avtagande stödnivå under de fem första åren på 70, 60, 50, 40 respektive 30 procent.

3. KOMMISSIONENS SKÄL FÖR ATT INLEDA FÖRFARANDET ENLIGT ARTIKEL 88.2 I FÖRDRAGET

(18) Kommissionens skäl för att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget var att den hyste tvivel på två punkter: stöd till internationalisering och driftsstöd.

⁽⁷⁾ Enligt definitionen i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EGT C 288, 9.10.1999, s. 2).

(19) Angående stöd till internationalisering angav kommissionen i sin preliminära bedömning, på grundval av då tillgängliga uppgifter, bland annat följande ⁽⁸⁾:

— Stödåtgärderna förefaller kopplade till upprättandet och driften av ett distributionsnät och till andra löpande kostnader för exportverksamhet. Detta är inte förenligt med den gemensamma marknaden; se särskilt kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag ⁽⁹⁾.

— Även om stödåtgärderna vore att anse som investeringsstöd gjorde kommissionen gällande att undantagen för regionalstöd i artikel 87.3 a och 87.3 c inte är relevanta i detta fall. Undantagen för regionalstöd gäller nämligen bara investeringar som genomförs inom den stödberättigade regionen. De italienska myndigheterna hävdade att de kunde tillämpa de stödnivåer som gäller för regionen Sicilien, i egenkap av region som omfattas av undantaget i artikel 87.3 a, enligt den italienska regionalstödskartan ⁽¹⁰⁾. Stödåtgärden gäller emellertid investeringar utanför den regionen.

(20) Angående driftsstöd angav kommissionen i sin preliminära bedömning, på grundval av då tillgängliga uppgifter, bland annat följande ⁽¹¹⁾:

— Stödåtgärden är tidsbegränsad (till 2006) och stödnivåerna är avtagande.

— De italienska myndigheterna har emellertid inte visat att stöden är proportionella till de handikapp som de är avsedda att kompensera för. De italienska myndigheterna har för övrigt inte lämnat närmare uppgifter om arten av regionens handikapp. De har inte heller beskrivit eller kvantifierat dem eller visat att stödåtgärderna är motiverade genom att bidra till regionens utveckling.

— Driftsstöd som syftar till att främja export mellan medlemsstaterna skall undantas ⁽¹²⁾.

⁽⁸⁾ För närmare uppgifter, se skälen 28–30 i detta beslut (se fotnot 2).

⁽⁹⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 33.

⁽¹⁰⁾ EGT L 105, 20.4.2002, s. 1.

⁽¹¹⁾ För närmare uppgifter, se skälen 31–36 i detta beslut (se fotnot 2).

⁽¹²⁾ Se punkt 4.17 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål (EGT C 74, 10.3.1998, s. 9). Riktlinjerna ändrade genom kommissionens tillkännagivande (EGT C 258, 9.9.2000, s. 5).

- (21) I beslutet om att inleda förfarandet ifrågasatte kommissionen också om stödordningen vore förenlig med den gemensamma marknaden på två andra punkter ⁽¹³⁾:

- Enligt bestämmelserna skall företagen vara inskrivna i handelskamrarnas företagsregister eller i hantverksföretagsregistret. Denna bestämmelse skulle kunna innebära en överträdelse av EG-bestämmelserna om etableringsrätt och om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet (artikel 12 i EG-fördraget).
- I fråga om de stödåtgärder som enligt dekretet av den 22 juni 2001 skall vidtas i enlighet med regeln om stöd av mindre betydelse konstaterade kommissionen att bestämmelsen i artikel 15 tredje stycket *in fine* i regionallag nr 32/2000, som utgör en del av anmälan, inte verkar ta i beaktande den period på tre år som föreskrivs i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 69/2001 ⁽¹⁴⁾. Enligt bestämmelsen i regionallag nr 32/2000 skall stödmottagarna redogöra för stöd av mindre betydelse som de har mottagit från och med den 1 januari 2000. Den treårsperiod som föreskrivs i artikel 2.2 i förordningen kan emellertid komma att ändras, vilket framgår av skäl 5 i förordningen.

4. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

- (22) De italienska myndigheterna har inte kommenterat förslaget till stödordning.
- (23) De italienska myndigheterna har emellertid kommit med klargöranden om bestämmelsen om stöd av mindre betydelse och om de tvivel som kommissionen gav uttryck för i skäl 38 i beslutet om att inleda granskningsförfarandet.
- (24) I sin skrivelse klargjorde de italienska myndigheterna att inget stöd har utbetalats och att de regionala myndigheterna efter handläggningen av stödansökningarna kommer att betala ut stöden i överensstämmelse med de riktlinjer som anges i skäl 38 i beslutet om att inleda granskningsförfarandet och med iakttagande av förordning (EG) nr 69/2001 ⁽¹⁵⁾. De italienska myndigheterna klargjorde vidare att bestämmelsen i artikel 15 tredje stycket *in fine* i regionallag nr 32/2000 inte föreskriver att stöd skall beviljas enligt regeln om stöd av mindre betydelse, utan bara gäller upprättandet av en regional databas.

5. BEDÖMNING AV STÖDORDNINGEN

5.1 Är det fråga om stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget?

- (25) För att avgöra om åtgärden utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget måste man fastställa om stödmottagarna gynnas, om denna förmån ges med statliga medel, om åtgärden snedvrider konkurrensen och om åtgärden påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (26) Det första villkoret i artikel 87.1 i fördraget är att åtgärden skall gynna vissa företag eller viss produktion. Man måste avgöra dels om företagen får en ekonomisk förmån som de inte skulle ha fått under normala marknadsförhållanden eller om de slipper kostnader som de i vanliga fall skulle ha fått bära med egna medel, dels om denna förmån lämnas till en viss företagskategori. Beviljandet av bidrag till driftskostnaderna för företag som verkar i regionen Sicilien medför en ekonomisk förmån för mottagarna eftersom det minskar kostnaderna för att genomföra de stödberättigade projekten och de löpande kostnader som företagen i vanliga fall skulle ha behövt bära. Åtgärden i fråga gäller bara små och medelstora företag i regionen Sicilien. Sådana företag gynnas alltså, eftersom stöd inte lämnas till företag utanför regionen och inte heller till andra företag i regionen än små och medelstora företag, konsortier och gemensamma företag.
- (27) Enligt det andra villkoret i artikel 87 skall stödet ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel. I det aktuella ärendet framgår det att det är fråga om statliga medel eftersom åtgärden belastar regionens budget.
- (28) Enligt det tredje villkoret i artikel 87.1 i fördraget skall stödet snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen. I det aktuella ärendet hotar åtgärder att snedvrida konkurrensen eftersom de förbättrar den ekonomiska ställningen och ökar handlingsutrymmet för de stödmottagande företagen i förhållande till konkurrenter som inte uppbär stöd.
- (29) Enligt det fjärde villkoret i artikel 87.1 i fördraget måste stödet påverka handeln mellan medlemsstaterna. I detta avseende kan det konstateras att stödordningen syftar till att internationalisera den regionala ekonomin och föreskriver åtgärder vilkas själva ändamål är att hjälpa företagen att nå detta syfte. Alltså omfattar stödordningen företag som bedriver verksamhet inom branscher

⁽¹³⁾ För närmare uppgifter, se skälen 37 och 38 i detta beslut (se fotnot 2).

⁽¹⁴⁾ Se fotnot 5.

⁽¹⁵⁾ Ibid.

där internationell konkurrens råder. Därigenom kan man per definition konstatera att stödordningen omfattar ekonomiska aktörer som bedriver internationell handel.

- (30) Av ovanstående skäl gör kommissionen gällande att åtgärden i fråga är en stödordning i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget och att den alltså kan anses vara förenlig med den gemensamma marknaden endast om den omfattas av några av de undantag som anges i fördraget.

5.2 Är stödordningen laglig?

- (31) Åtgärden har ännu inte trätt i kraft på grund av bestämmelsen om att avvakta att anmälningsförfarandet slutförs (artikel 198 i regionallag nr 32/2000). Kommissionen konstaterar därför att de italienska myndigheterna har uppfyllt anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget.

5.3 Tillämpliga undantag

- (32) Efter att ha prövat huruvida åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget skall kommissionen avgöra huruvida åtgärden kan förklaras förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.2 och 87.3 i fördraget.
- (33) Kommissionen anser att stödåtgärderna i fråga inte omfattas av undantagen i artikel 87.2 i fördraget, eftersom det inte är fråga om stöd av social karaktär (artikel 87.2 a), om stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser (artikel 87.2 b) eller om stöd som omfattas av artikel 87.2 c. Av uppenbara skäl är inte heller undantagen i artikel 87.3 b och 87.3 d tillämpliga. Kommissionen måste därför undersöka om undantagen i artikel 87.3 a och 87.3 c är tillämpliga.

5.4 Bedömning av stödets förenlighet och kommissionens förbehåll

- (34) I beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet konstaterade kommissionen att stödet i form av bidrag till investeringskostnaderna för genomförandet av projekt för en permanent närvaro på utländska marknader (mässor, utställningslokaler, representationskontor)⁽¹⁶⁾ främst gällde exportrelaterad verksamhet. Stöd av detta slag syntes vara kopplat till kostnaderna för att upprätta och driva ett distributionsnät och andra löpande kostnader vid exportverksamhet. Exportstöd är inte förenliga med förordning (EG) nr 70/2001⁽¹⁷⁾. Det bör påpekas att kommissionen sedan länge motsätter sig exportstöd⁽¹⁸⁾. I den sjunde konkurrensrapporten (1977) angav kommissionen i punkt 242 att exportstöd vid handel mellan medlemsstaterna inte kan omfattas av något undantag, oavsett stödets nivå, form, grund eller ändamål. Man måste konstatera att det formella granskningsförfarandet inte har skingrat kommissionens tvivel och att det inte är möjligt att utesluta att stödordningen leder till exportstöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden. Naturligtvis kan kostnaderna för undersökningar och konsulttjänster vara förenliga om villkoren i artikel 5 i förordning (EG) nr 70/2001 iakttas. I avsaknad av särskilda åtaganden från medlemsstaten och närmare preciseringar och tydligare definitioner kan kommissionen inte tillåta dessa stöd. Vad beträffar denna särskilda fråga får Italien genomföra åtgärden under förutsättning att villkoren i undantagsförordningen iakttas.

- (35) Under den inledande granskningen ifrågasatte de italienska myndigheterna definitionen av exportstöd och anmärkte att åtgärderna inte är direkt kopplade till varuexport eller till upprättandet och driften av distributions- och saluföringsnät. De lämnade emellertid inga uppgifter till stöd för detta, utan nöjde sig med att påpeka att stöden skulle få positiva effekter för den regionala utvecklingen på Sicilien och att åtgärden borde karaktäriseras som regionalstöd. De italienska myndigheterna sade sig också vara beredda att från stödordningen undanta alla typer av lager, affärslokaler, distributionscentrum eller andra inrättningar som kan användas för saluföring eller distribution. I beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet hade kommissionen emellertid också ifrågasatt om stödordningen kunde anses som investering i den mening som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 70/2001. Kommissionen konstaterar att de tvivel som hystes inte har skingrats och att frågan om åtgärderna kan betraktas som exportstöd eller investeringsstöd förblir obesvarad.

⁽¹⁶⁾ Se skäl 7 första strecksatsen.

⁽¹⁷⁾ Se fotnot 9. Se särskilt artikel 1.2 b och skäl 16.

⁽¹⁸⁾ Se kommissionens beslut 73/263/EEG av den 25 juli 1973 om de skattelättnader som beviljats enligt artikel 34 i den franska lagen nr 65-566 av den 12 juli 1965 och enligt cirkuläret av den 24 mars 1967 till franska företag som upprättar driftsställen i utlandet (EGT L 253, 10.9.1973, s. 10).

- (36) I beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet gjorde kommissionen likaså gällande att även om stödåtgärderna vore att anse som investeringsstöd, så är inte undantagen i artikel 87.3 a och 87.3 c relevanta i det aktuella ärendet. Dessa undantag kan bara gälla för investeringar som företas i en stödberättigad region. Det är visserligen sant att artikel 4.1 i förordning (EG) nr 70/2001 anger att "stöd till investeringar (...) inom och utom gemenskapen skall anses vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 i fördraget (...)". Den förordningen gäller alltså även investeringar i utlandet. Emellertid måste alla villkor vara uppfyllda. Det gäller i synnerhet artikel 4.2, där det föreskrivs att stödnivån brutto inte får överskrida 15 procent för småföretag och 7,5 procent för medelstora företag. Endast om investeringen äger rum i områden som är berättigade till regionalstöd får stödnivån nå upp till taket för regionalstöd (artikel 4.3). Av detta följer att de maximala stödnivåerna för regionen Sicilien endast gäller för investeringar som görs i själva regionen Sicilien. De italienska myndigheterna hävdade däremot att de kunde tillämpa de stödnivåer som gäller för regionen Sicilien, i egenskap av region som omfattas av undantaget i artikel 87.3 a, enligt den italienska regionalstödskartan, men åtgärden i fråga gäller genomförandet av projekt utanför denna region. Under det formella granskningsförfarandet nöjde sig de italienska myndigheterna med att tillhandahålla tveksamma tolkningar av bestämmelserna i artikel 4 i förordning (EG) nr 70/2001 till stöd för att de högsta tillåtna stödnivåerna för regionen Sicilien skulle kunna tillämpas. Man måste dock konstatera att det inte har framkommit något under det formella granskningsförfarandet som har undanröjt kommissionens tvivel och att man inte kan utesluta att den aktuella stödordningen leder till investeringsstöd som är oförenliga med den gemensamma marknaden.
- (37) I beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet underströk kommissionen att stödet i form av bidrag till bildande och igångsättning av konsortier mellan små och medelstora företag för genomförande av samarbetsprojekt för internationell marknadsföring⁽¹⁹⁾ inte uppfyllde villkoren i förordning (EG) nr 70/2001. Kommissionen klargjorde att den ansåg att stöden utgjorde driftsstöd. Förvärv av lös egendom är en stödberättigande kostnad vid stöd till produktiva investeringar, även när investeringarna företas utanför gemenskapen, under förutsättning att alla de övriga villkoren i förordning (EG) nr 70/2001 uppfylls. I avsaknad av särskilda åtaganden från medlemsstaten och närmare preciseringar och tydligare definitioner kan kommissionen inte tillåta stöd till förvärv av fast egendom för produktiva investeringar. Vad beträffar denna särskilda fråga får Italien genomföra åtgärden under förutsättning att villkoren i undantagsförordningen iakttas. Alla villkor i förordningen måste dock vara uppfyllda. Det gäller till exempel stödnivåerna⁽²⁰⁾, som kommissionen redan har uttalat sig om⁽²¹⁾.
- (38) Regionen Sicilien omfattas av undantaget i artikel 87.3 a i fördraget, vilket framgår av den italienska regionalstödskartan.
- (39) Enligt riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål är stöd som är avsedda att minska ett företags löpande kostnader (driftsstöd) i princip förbjudna. Stöd av denna typ kan dock i undantagsfall beviljas i regioner som faller under undantaget i artikel 87.3 a, under förutsättning att det är motiverat på grundval av stödets art och dess bidrag till den regionala utvecklingen och under förutsättning att dess nivå står i förhållande till de handikapp som det är avsett att kompensera för. Det ankommer på medlemsstaten att påvisa handikappen och att bedöma deras betydelse. I riktlinjerna anges också att driftsstöd skall vara begränsade i tiden och avtagande⁽²²⁾.
- (40) Kommissionen konstaterade att åtgärden är tidsbegränsad (till 2006) och att stödnivåerna är avtagande.
- (41) Kommissionen anmärkte dock mot att bestämmelserna inte klargör om stödnivån är uttryckt i brutto- eller netttotal och att den inledande högsta tillåtna stödnivån på 70 procent verkade ganska hög. De italienska myndigheterna hade för övrigt inte förklarat på vilket sätt stödets form och varaktighet kan kompensera för handikappen och inte visat att stöden är proportionella till de handikapp som de är avsedda att kompensera för. De italienska myndigheterna har för övrigt inte lämnat närmare uppgifter om arten av regionens handikapp. De har inte heller beskrivit eller kvantifierat dem eller visat att stödåtgärderna är motiverade genom att de bidrar till regionens utveckling.
- (42) Kommissionen påpekade också att driftsstöd som syftar till att främja export mellan medlemsstaterna skulle undantas⁽²³⁾.

⁽²⁰⁾ Se skäl 36.

⁽²¹⁾ Se kommissionens beslut 97/257/EG av den 5 juni 1996 om den tyska delstaten Brandenburgs garantier för investeringsprojekt i Polen (EGT L 102, 19.4.1997, s. 36), kommissionens beslut 97/240/EG av den 5 juni 1996 om Österrikes stödåtgärder inom ramen för ERP-programmet för internationalisering (EGT L 96, 11.4.1997, s. 15) och kommissionens beslut 97/241/EG av den 5 juni 1996 om Österrikes stödåtgärder inom ramen för ERP-programmet för Östeuropa (EGT L 96, 11.4.1997, s. 23).

⁽²²⁾ Punkterna 4.15–4.17 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål (se fotnot 12).

⁽²³⁾ Punkt 4.17 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål (se fotnot 12).

⁽¹⁹⁾ Se skäl 7 andra strecksatsen.

- (43) Man måste dock konstatera att det inte har framkommit något under det formella granskningsförfarandet som har undanröjt kommissionens tvivel och att man inte kan utesluta att de aktuella stödåtgärderna utgör driftsstöd som är oförenliga med den gemensamma marknaden.
- (44) I beslutet om att inleda det formella granskningsförfarande angav kommissionen att bestämmelsen om att företagen måste vara inskrivna i handelskamrarnas företagsregister eller i hantverksföretagsregistret skulle kunna innebära en överträdelse av EG-bestämmelserna om etableringsrätt och om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet (artikel 12 i fördraget). Denna fråga förblir obesvarad. I avsaknad av reaktioner och klargöranden från Italiens sida kan kommissionen inte uttala sig på denna punkt. Det är emellertid inte nödvändigt att kommissionen tar ställning till denna fråga, eftersom slutsatsen av det formella granskningsförfarandet är att stödordningen är oförenlig med den gemensamma marknaden. Det skall framhållas att om Italien avser att genomföra sådana åtgärder på grundval av förordning (EG) nr 70/2001, måste man iakttä bestämmelserna i fördraget (se ovan).
- (45) Vad beträffar stöd av mindre betydelse konstaterar kommissionen att de italienska myndigheterna har klargjort att inget stöd har utbetalats och att de kommer att iakttä bestämmelserna i förordning (EG) nr 69/2001 ⁽²⁴⁾. Eftersom de italienska myndigheterna har klargjort att bestämmelsen i artikel 15 tredje stycket *in fine* i regionallag nr 32/2000 inte ger stöd för att bevilja stöd av mindre betydelse, utan bara gäller upprättandet av en regional databas, behöver bestämmelsen inte ändras.

6. SLUTSATSER

- (46) Mot bakgrund av analysen i avsnitt IV i detta beslut finner kommissionen att stödordningen till förmån för företags internationalisering i regionen Sicilien är oförenlig med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för företags internationalisering i regionen Sicilien enligt artikel 26 i den sicilianska regionallagen nr 32 av den 23 december 2000 och dekretet av den 22 juni 2001 ⁽²⁵⁾ är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Detta stöd får därför inte genomföras.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 5 mars 2003.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

⁽²⁴⁾ Se fotnot 5.

⁽²⁵⁾ Se fotnot 4.